Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 19 (838)

10 – 13 травня 2016 року

На варті неба України!

Експозиція “Укроборонпрому” на “SOFEX 2016” вразила йорданського монарха

3 стор.

Плюс в карму, і грошей заробили!

8 стор.

Збори на оперативному аеродромі

9 стор.

Ан-225 “Мрія” вперше летить до Австралії

10 травня 2016 року найбільший в світі транспортний літак Ан-225 “Мрія” авіакомпанії “Авіалінії Антонова” перелетів з аеродрому “Київ-Антонов” до Праги, де в літак було завантажено генератор з супроводжуючим обладнанням загальною масою 130 т. Цей вантаж буде доставлено до міста Перт (Австралія).

На шляху з Чехії до Австралії літак виконає три технічних посадки – в Туркменістані, Індії та Малайзії. Довжина маршруту з Києва до Перту – більше 15580 км.

Цей рейс викликав великий резонанс. Тисячі людей зустрічатимуть “Мрію” в усіх аеропортах маршруту. В Австралії український літак планують зустрічати близько 50 тисяч шанувальників авіації.

Рейс виконує екіпаж ДП “Антонов”. Командир екіпажу – шеф-пілот Дмитро Антонов.

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

КБ “Антонов” оновить авіапарк Повітряних Сил

Про це повідомив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов, відповідаючи на питання журналістів під час урочистих заходів з нагоди 71-ї річниці Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

За його словами, конструкторським бюро “Антонов” для потреб військової авіації Повітряних Сил сьогодні розробляються конструкції санітарного літака, командно-штабного літака та літака патрульного. Паралельно з цим вітчизняні авіаційні заводи посилено працюють над модернізацією штатної авіаційної техніки виду. Це стосується як авіоніки літальних апаратів, прицільно-навігаційних комплексів, так і їх озброєння.

– Крім цього вдосконалюється техніка зенітних ракетних та радіотехнічних військ. Найближчим часом вже модернізований зенітний ракетний комплекс надійде до однієї з частин Повітряних Сил. Ми розуміємо, що техніка у нас не нова, втім, за рахунок модернізації можна в рази збільшити її бойовий потенціал, – констатував генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Сергій Фурдик.

Розроблено проект Концепції реформування забезпечення житлом військовослужбовців

“Групою підкомітету реформ системи будівництва житла розроблено проект Концепції реформування забезпечення житлом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та членів їх сімей”. Про це 11 травня повідомив заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції Ігор Долгов під час брифінгу щодо ходу реформ в оборонному відомстві.

Він відзначив, що проектом Концепції передбачаються такі шляхи забезпечення військовослужбовців житлом, як власне будівництво Міноборони, реконструкція будівель під житлові приміщення, закупівля житла, виплата грошової компенсації за належні для отримання житлові приміщення.

Наступні напрямки – це отримання житла шляхом укладання інвестиційних договорів (договорів про спільну діяльність), можливість спільного фінансування будівництва житла, залучення коштів на будівництво житла під гарантії держави.

Окрім цього, передбачається отримання житла за рахунок лізингу, участь військовослужбовців у державних програмах будівництва (придбання) доступного житла, отримання від місцевих органів влади житла за рахунок відрахувань на розвиток інфраструктури населених пунктів в розмірі до 4% загальної кошторисної вартості будівництва житлових будинків.

Заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції підкреслив, що реалізація Концепції надасть можливість створити фонд службового житла згідно з дислокацією військових частин та підрозділів (так званого штатно-посадового житла), забезпечити постійним житлом військовослужбовців та осіб, звільнених з військової служби, які перебувають на квартирному обліку, забезпечити військовослужбовцям виплату компенсацій за належні для отримання жилі приміщення.

– Групою підкомітету реформ системи забезпечення житлом напрацьовано пропозиції щодо підготовки реформування механізму забезпечення службовим житлом шляхом надання штатно-посадового житла. Суть його полягає в тому, що воно повинно бути розташовано за місцем дислокації військових частин чи неподалік від них і не підлягати передачі в комунальну чи приватну власність, – повідомив Ігор Долгов.

Після реформування системи надання службового житла головними напрямами забезпечення житлом для постійного проживання військовослужбовців, які будуть зараховані на квартирний облік, буде визначено запровадження накопичувально-іпотечної системи, компенсації за належні для отримання жилі приміщення.

– Ці напрацювання та пропозиції опрацьовуються спільно з представниками Ради волонтерів, робота з якими на сьогодні є досить продуктивною та ефективною, – зазначив Ігор Долгов.

Варто додати, що упродовж 2016 року з фондів Міністерства оборони України житлом забезпечено 163 учасники АТО. Про це під час брифінгу повідомив заступник керівника підкомітету реформ системи забезпечення житлом та розбудови інфраструктури полковник Юрій Липко.

Він зазначив, що на квартирному обліку в гарнізонах Збройних Сил України перебувають та перебували 162 сім’ї військовослужбовців, загиблих в ході антитерористичної операції. Полковник Юрій Липко повідомив, що питання житлового забезпечення сімей військовослужбовців, загиблих в ході АТО, вирішуватиметься шляхом виділення до 20 % житла, збудованого або придбаного за рахунок коштів Держбюджету та інших передбачених законодавством джерел.

Перші призовники відправилися на строкову службу

11 травня в декількох містах України відбулися урочисті проводи з нагоди першої під час весняного призову відправки юнаків до лав Збройних Сил України.

На збірному пункті Одеського обласного військового комісаріату відбувся урочистий мітинг, під час якого заступник командувача військ оперативного командування “Південь” по роботі з особовим складом полковник Юрій Зубрицький побажав понад двом десяткам юнаків успіхів в оволодінні військовою справою.

Під час урочистостей стройовий вишкіл продемонстрували військовослужбовці Роти почесної варти, з концертною програмою виступили артисти Військового оркестру Військової академії (м. Одеса).

Загалом, у ході останньої призовної кампанії вітчизняне військо та інші силові структури поповнять близько 800 одеситів та мешканців Одещини. Усі вони розпочнуть свою службу з підготовки за спеціальностями у навчальних центрах та частинах.

Миколаївщина теж провела партію новобранців для служби у вітчизняному війську.

Привітати майбутніх захисників Батьківщини прийшли рідні та близькі юнаків, а також керівники Миколаївської області та міста.

Військовий комісар Миколаївського ОВК полковник Олександр Іванов повідомив, що в рамках призову Миколаївщина має направити до підрозділів ЗС України та інших військових формувань 685 юнаків.

На Буковині, у районному центрі Кіцмань, відбулися урочисті проводи та відправка близько 40 юнаків до лав Збройних Сил України. Спочатку усі призовники пройшли професійно-психологічний відбір та медичну комісію. А після цього з майбутніми солдатами провели співбесіду представники військових частин, де вони в подальшому проходитимуть військову службу.

На обласному збірному пункті відбувся урочистий мітинг, під час якого обласний військовий комісар полковник Віталій Чурай розповів, що цієї весни з Буковини буде призвано 444 юнаків.

Зі збірного пункту Вінницького обласного військового комісаріату, що у Козятині, до майбутніх місць проходження військової строкової служби відбули перші команди новобранців. 173 призовники направлені до частин Повітряних Сил та Сухопутних військ Збройних Сил України.

В обласному військовому комісаріаті зазначають, що цієї весни до лав Збройних Сил України та інших військових формувань Вінниччина направить 830 юнаків. У підрозділах Національної гвардії України військову строкову службу проходитимуть 190 подолян, у Державній спеціальній службі транспорту – 30. А 453 юнаки виконуватимуть свій конституційний обов’язок у лавах Збройних Сил України, зокрема у Повітряних Силах – 39 призовників з Вінниччини, у Військово-Морських Силах – 35, в Сухопутних військах – 379.

– Призов до війська проходитиме за змішаним принципом, – розповів тимчасово виконуючий обов’язки Вінницького обласного військового комісара підполковник Михайло Дзигаленко, – тобто юнаки з Вінниччини проходитимуть військову строкову службу у різних регіонах України.

Нагадаємо, жоден з новобранців не потрапить на передову і не залучатиметься до виконання завдань в рамках проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.

Військові інженери шукають компроміс

У Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України відбувся навчально-методичний збір зі старшими інженерами Повітряних командувань та авіаційних частин виду за фахом “Радіоелектронне обладнання”.

Збір носить плановий характер і відбувається щороку під керівництвом головного інженера авіації ПС – начальника управління головного інженера авіації авіації Командування ПС ЗС України генерал-майора Петра Скоренького.

Метою навчально-методичного збору є узагальнення досвіду та вдосконалення заходів з відновлення та підтримання справності авіаційної техніки за фахом “Радіоелектронне обладнання” в особливий період.

Крім фахівців базового виду, у заході взяли участь й представники інженерно-авіаційних служб армійської авіації Сухопутних військ, Військово-Морських Сил, Державного науково-дослідного інституту авіації, Харківського університету ПС, ДНВЦ ЗС України.

Під час заходу військові інженери розглянули питання, пов’язані з перспективами розвитку авіації Повітряних Сил, станом радіоелектронного обладнання, шляхами підвищення його справності, аналізом діяльності керівного складу військових частин.

Також піднімались питання стану безпеки польотів та заходів щодо попередження інцидентів внаслідок відмов АТ, засобів радіоелектронної розвідки, порядок підтримання справності засобів радіоелектронної боротьби літальних апаратів, експлуатації бортового РЕО та багато інших.

Окремою темою стало обговорення питань з експлуатації та ремонту бортового радіоелектронного обладнання. Адже у час, коли припинено військово-технічну співпрацю з країною-агресором, фахівцям ІАС нерідко доводиться приймати нестандартні рішення, вирішуючи проблему власними силами.

І, власне тому, головна мета збору – обмін досвідом та пошук шляхів вирішення проблемних питань в особливий період.

Юрій Ігнат. “Крила України”.

Експозиція “Укроборонпрому” на “SOFEX 2016” вразила йорданського монарха

Інноваційний бронеавтомобіль “Дозор-Б” із бойовим модулем “Блік-2М”, бойові модулі “Дуплет” і “Штурм БМ-3М”, гармати ЗТМ-1 та ЗТМ-2 привернули особливу увагу Йорданського Короля Абдалли ІІ бін аль-Хусейна на ХІ Міжнародній виставці сил спеціального призначення “SOFEX 2016”. Захід проходить у місті Амман (Йорданське Хашимітське Королівство).

Йорданський монарх особливо відзначив перспективний бойовий модуль “Дуплет”, розроблений ДП “Житомирський бронетанковий завод”. Схвальні відгуки йорданської сторони також були адресовані бойовому модулю “Кастет”. Спеціально для презентації на виставці його було встановлено на один із зразків танків йорданських Збройних сил.

Свої найновітніші розробки на “SOFEX 2016” продемонстрували флагмани вітчизняного ОПК: ДП “Житомирський бронетанковий завод”, ДП “Київський бронетанковий завод”, ДЗТІП “Промоборонекспорт”, ДП “Львівський бронетанковий завод”, ДП “НТК “Завод точної механіки” та інші.

У рамках виставки заплановано низку зустрічей із представниками уряду, збройних сил та індустрії Йорданського Хашимітського королівства, а також із партнерами Державного концерну “Укроборонпром” з інших країн.

Виставка “SOFEX” заснована у 1996 році його величністю Королем Йорданського Хашимітського Королівства Абдаллою ІІ бін аль-Хусейном. Захід проводиться кожні два роки у місті Аммані і збирає велику кількість представників як з приватного, так і з державного сектору, багатьох країн світу.

Наголошено на актуальності питання введення на сході України додаткової поліцейської місії Організації з безпеки та співробітництва в Європі

У Києві заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції Ігор Долгов провів зустріч з аташе з питань оборони при посольствах США, Канади, Великої Британії, Литовської Республіки, Республіки Польща та директором Офісу зв’язку НАТО.

Ігор Долгов поінформував гостей про воєнно-політичну обстановку на сході України, зокрема, розвиток процесу з мирного урегулювання на тимчасово окупованих територіях та виконання Мінських домовленостей.

— На жаль, ситуація на сході країни продовжує ускладнюватися. Українська сторона не бачить практичних кроків, які б свідчили про бажання окупантів досягти прогресу з питань мирного врегулювання на Донбасі, — зазначив заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції.

Ігор Долгов наголосив на актуальності питання введення на сході України додаткової поліцейської місії Організації з безпеки та співробітництва в Європі з метою забезпечення ладу та дотримання міжнародних домовленостей на тимчасово окупованих територіях.

Він подякував аташе за підтримку, яку надають уряди їх країн щодо підготовки військовослужбовців Збройних Сил України, та наголосив на необхідності подальшого розширення об’єднаної тренувальної місії.

Сторони також обговорили заходи співробітництва у контексті підготовки до засідання комісії Україна — НАТО та саміту НАТО у Варшаві.

Делегації України та США обговорили питання проведення спільних авіаційних навчань

У Вінниці відбулася робоча зустріч делегації Командування Повітряних Сил Збройних Сил України з представниками Військово-повітряних сил Національної гвардії Каліфорнії. Делегації очолили начальник управління підготовки та застосування авіації – заступник начальника авіації Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Ігор Черепенько та підполковник Роберт Свертфагер.

Метою зустрічі був розгляд сторонами пропозицій стосовно планування спільних навчань авіаційних підрозділів, обговорення питань щодо стану та виконання заходів двостороннього військового співробітництва у поточному році. Обговорилися можливі напрямки такого співробітництва на 2017-2018 роки в рамках роботи Підкомітету Повітряних Сил Багатонаціонального Об’єднаного координаційного комітету з питань військового співробітництва та оборонного реформування Збройних Сил України.

Учасники заходу обговорили концептуальні питання планування та проведення спільних навчань авіаційних підрозділів, безпеки польотів та здійснення оперативної координації майбутнього заходу.

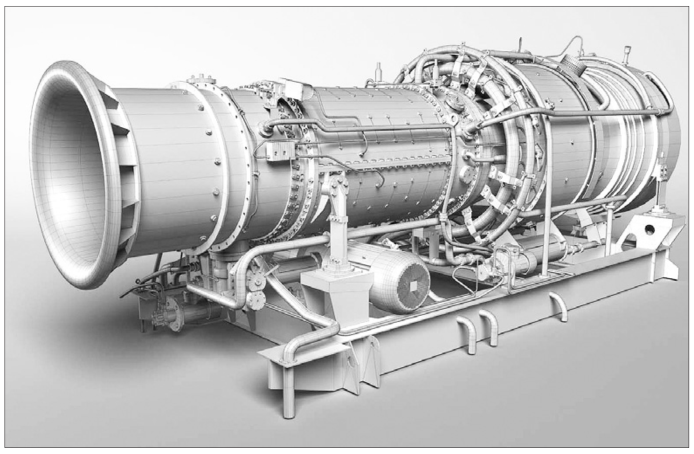
Наступного дня представники американської сторони відвідали одну з авіаційних бригад Повітряних Сил.

Україна забезпечить військові кораблі Індії силовими установками

ДП “Зоря” – “Машпроект”, яке входить до складу ДК “Укроборонпром”, виготовлятиме силові установки для кораблів індійських ВМС. Відповідний контракт підприємство підписало з Міністерством оборони Республіки Індія.

Контракт укладено в рамках програми заміни двигунів і редукторів, які виробили повний ресурс і мають бути виведені з експлуатації. Програма передбачає переобладнання маломірних кораблів індійського військового флоту і буде реалізована протягом 2016-2017 років.

– “ДП “Зоря” – “Машпроект” успішно співпрацює з індійською стороною за низкою проектів. Вже 30 кораблів Військово-морських сил Індії оснащені двигунами нашого виробництва. Незабаром ми почнемо реалізовувати програму капітальних ремонтів двигунів, що знаходяться в експлуатації на індійських кораблях. Ми маємо великі перспективи розширення нашої співпраці. Впевнений, що попереду ще багато цікавих взаємовигідних контрактів”, – сказав директор українського підприємства Костянтин Картошкін.

ДК “Укроборонпром” системно працює над відновленням експорту та збільшенням експортного потенціалу ОПК України, адже це – прямі валютні надходження до бюджету та можливість впровадження нових технологій у виробництво сучасної зброї та техніки. Крім того, залучення валютної виручки дозволяє переозброїти українську армію без додаткового навантаження на платників податків.

Військова прокуратура повідомляє

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Ніколаєнко Олег Миколайович**, 30.07.1972 року народження, що проживає за адресою: смт. Мирний АР Крим, вул. Сирнікова, 32, кв. 47, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000092 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Євтодій Андрій Вікторович**, 01.01.1983 року народження, що проживає за адресою: м. Джанкой АР Крим, військова частина А1327, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000097 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Антонович Анатолій Анатолійович** 28.03.1972 року народження, що проживає за адресою: м. Джанкой АР Крим, військова частина А1327, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000095 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Мартинчук Сергій Михайлович**, 17.09.1980 року народження, що проживає за адресою: м. Джанкой АР Крим, вул. Московська, військова частина А2306 відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000096 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Солод Андрій Володимирович**, 19.06.1976 р.н., що проживає за адресою: військова частина А3009, м. Севастополь, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000079 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Брекун Роман Михайлович**, 06.02.1977 р.н., що проживає за адресою: м. Євпаторія, 5 авіомістечко, буд. 14а,кв. 25, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000078 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Жарко Сергій Олександрович**, 19.01.1982 р.н., що проживає за адресою: Автономна Республіка Крим, Чорноморський район, с. Оленівка, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000080 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Джамілов Айдер Шевкетович**, 01.07.1979 р.н., що проживає за адресою: Автономна Республіка Крим, Чорноморський район, с. Оленівка, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000082 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Мерзлов Олександр Геннадійович**, 24.07.1974 р.н., що проживає за адресою: м. Євпаторія, 5 авіомістечко, буд. 14а, кв. 15, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000082 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України.

Повістка про виклик підозрюваного:

Підозрюваний **Копанцев Михайло Володимирович**, 04.02.1974 р.н., що проживає за адресою: м. Євпаторія, 5 авіомістечко, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України, Вам необхідно з’явитися 16.05.2016 до військової прокуратури Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105 (тел.: 0432-61-23-57), для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42016020420000082 за підозрою Вас у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України.

"Хочеш миру – готуйся до війни"

Військовослужбовці Бердичівського гарнізону вчились протидіяти диверсантам

Напередодні травневих свят військовослужбовці Бердичівського гарнізону під час тренування протидиверсійних резервів, чергових сил і засобів вчились реагувати на різноманітні загрози сьогодення: терористичні акти, підпали, руйнування, інші провокаційні дії з боку диверсійних угруповань, а також на природні катаклізми.

До тренувальних заходів було залучено майже тисячу військовослужбовців Бердичівського гарнізону, а також пожежну техніку, сили і засоби протидії безпілотним літальним апаратам, засоби радіорозвідки та спеціальної техніки з метою виявлення та придушення переговорів противника тощо. Крім того, було організовано взаємодію із підрозділами Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Міністерства внутрішніх справ та Служби безпеки України.

При відпрацюванні навчальних заходів одними із перших стартували пожежники, згодом ініціативу підхопили й інші чергові підрозділи частини.

– Згідно із планом, затвердженим командиром частини, сьогодні було проведено пожежно-тактичне навчання із залученням сил і засобів Державної служби України з надзвичайних ситуацій, – розповідає начальник служби пожежної безпеки військової частини Сергій Чорний. – Зокрема, був залучений один розрахунок 9-ї пожежно-рятувальної частини міста. Фактично планові тренування із гасіння пожеж у підрозділі відбуваються не рідше, ніж раз у тиждень. Та у зв'язку із спекотною порою кількість навчань збільшено до 3-х на тиждень. Ліквідовувати пожежі – це наша буденна робота. Ми завжди готові до виїзду у будь-яку точку гарнізону у будь-який час доби. Але морально до заходу хлопцям все одно слід готуватися.

Із ліквідацією імітованої пожежі черговий підрозділ упорався.

– Відпрацьовували навички роботи з обладнанням і технікою та елементи взаємодії з Державною службою з надзвичайних ситуацій. Можу з упевненістю сказати, що особовий склад показав високий рівень готовності щодо реагування на загрози сьогодення, – дав оцінку діям підлеглих Сергій Чорний.

Втім, висока імовірність пожеж – не єдина небезпека, що актуальна сьогодні для будь-якого українського міста. Зважаючи на російську агресію проти нашої держави, брутальність, цинізм і нахабність "колишніх братів", загрози можна чекати будь-де. Особливо пильними слід бути у свята: як показує життя – улюблений час для провокацій наших ворогів.

– Теоретично противник може у будь-який момент опинитися поруч із нашою військовою частиною, – наголошує заступник начальника штабу частини майор Олександр Коропченко. – Проте навіть попри подібний ризик, пересічним бердичівлянам боятися нічого, адже, увесь особовий склад частини постійно знаходиться на визначених місцях несення служби. Є черговий підрозділ, який знаходиться у 10-хвилинній готовності. А за потреби на допомогу йому прибуде посилення. Саме тому, щоби вчасно попередити, зупинити, знешкодити, військовики активно удосконалюють свої фахові навички.

Під час тренування в ролі чергового підрозділу виступила зміна, яка реально на цей момент несла службу у добовому наряді. Диверсійною групою виступили інші військовослужбовці частини, які зімітували спробу пробратися на пост. Втім, цього разу "диверсанти" зі своїм завданням не впорались. Військовослужбовці чергового та протидиверсійного підрозділів вчасно зреагували на загрозу, уміло спланували свої дії, відпрацювавши усі елементи алгоритму у разі виникнення загрози такого характеру та швидко, правильно і впевнено відбили напад. Умовного противника було узято в кільце та роззброєно.

За словами учасників тренувань, під час заходу було затрачено чимало зусиль, та воно того варте.

– На мою думку, такі тренування можна і варто практикувати частіше, – підсумовує заступник начальника штабу майор Олександр Коропченко. – Особовий склад бригади постійно переміщується, виїжджає у тимчасові відрядження. Це потребує регулярного уточнення й розподілу сил і засобів. Сьогодні ж, вважаю, що хлопці поставлене перед ними завдання виконали на "усі сто". Думаю, що будемо тримати марку і надалі.

До речі, подібні заходи для військовиків – не новина, тренування тут – справа звична, адже приносить не тільки нові враження та незабутні емоції, але й дає найцінніше – практичний досвід.

Андрій Яцик.

"Будь в них зброя в руках, здається, вони б нас розстріляли"

У свої 23 роки старшому солдату Михайлу Марущаку є що розповісти. Молодий хлопчина з русявим волоссям та зеленими очима з пронизливим та сповненим рішучості поглядом, добровільно вписав в особисту біографію захист рідної землі на сході нашої країни.

Народився і провів дитинство Михайло у національно-культурному осередку країни місті Львові. Хлопець походить з військової династії, адже тато, мати та старший брат Михайла також військові. В юнацтві захоплювався автомобілями, навіть хотів піти навчатися до автодорожнього коледжу, була мрія стати автомайстром. Але згодом передумав і вирішив вступити до Національного університету Львівська політехніка вивчати телекомунікації. Піти до армії на контракт до авіаційної комендатури, що у Львові, хлопець прийняв рішення самостійно, це не було примусове батьківське слово. "Армія приваблювала, адже вона не лише дисциплінує, а й виховує, навчає" - говорить старший солдат Марущак. У 2013 році склав присягу на вірність українському народові та приступив до виконання обов'язків оператора-водія радіолокаційної системи посадки літаків радіотехнічного центру вузла зв'язку.

Коли почалися події на сході України, Михайло написав рапорт командуванню для участі в антитерористичній операції. "Коли почали здійснювати набір ротації, то перепон для виконання свого чоловічого обов'язку я не бачив", мовить боєць. Рапорт командування задовольнило. Кулеметником з сьомою ротацією зведеного загону Повітряних Сил "Дика качка" старший солдат Марущак потрапив на передову, де й отримав свій позивний "Бізон".

"Дика качка" - зведений загін добровольців, що разом з бійцями 93-ї бригади боронили позиції на "Зеніт" – найближчої точки до

Донецького летовища. Там не було години, щоб не прилітали ворожі снаряди, не докучали танки і міномети. Укріплення на "Зеніт" стратегічно важливі, адже з них відкривається розв'язка доріг на Авдіївку, Опитне, Піски. "Саме між шахтою Бутівка та позицією Терикон неподалік від Авдіївки, форпосту "Казантіп", на якому мій розрахунок виконував завдання - розповідає Михайло. - ділили чергування наступним чином: вдень спостерігали за обстановкою кожні чотири години, а вночі по дві. Адже вночі вести спостереження важче, оскільки тепловізори були не нові і місцевість проглядалася лише на відстань близько 400 метрів".

Обстріли тривали по 4-5 годин, постійно повторювались, забути таке важко. "Тільки дурні не страшаться зовсім, але я налаштовував себе не боятися. Є хлопці, один погляд на котрих підіймав моральний дух, це справжні авторитети для мене: "Філін", "Кабан", "Морган" – наші військові, та мобілізований боєць з 93-ї бригади "Вітер", що навіть став згодом командиром однієї з висот" - розповідає боєць.

На долю сьомої ротації припав героїчний епізод - знищення ворожого боєкомплекту. "В селищі Спартак, що знаходилось під сепаратистами, був вцілілий ангар. Наші розвідники з'ясували, що туди під'їжджають машини, в які починають вантажити якісь ящики. Дану обстановку передали по рації, на що отримали дозвіл відпрацювати по цілі. Коли наші "ЗУшники" виїхали на позиції і почали відпрацьовувати по квадрату, тоді й ми з "Філіном" з ДШК забезпечили вогневу підтримку. На власні очі спостерігали, як починає валити чорний дим, спалахи та вибухи з боку ангара. Вже потім з'ясувалось, що в результаті виконання цього бойового завдання було знищено бойовий комплект сепаратистів".

"Бізон" ділиться епізодом з війни, що найбільше вразив: "Коли в один з днів ми зібрались у бункері на обід, в укриття щось влучило. Потім вже розібрались, що з Спартака вийшов ворожий танк. І ця махіна спрацювала по нас, в результаті чого снаряд влучив у бункер і розбив стіну укриття. В нашій їдальні було навіть затишно до того, маленький телевізор стояв, і найголовніше, на той час там було багато бійців, та, на щастя, ніхто не постраждав". Після влучання у стіну, ворог почав швидко тікати до свого місця дислокації. А в той час хлопці передали розвідці, що по них працює танк. Своїм побратимам з 93-ї механізованої бригади бійці передали координати ворога, та справа вже була за артилерією.

Про взаємини з місцевим населенням у "Бізона" згадки нерадісні: "Там люди є на вулицях, і все там працює. Бувало, що ми виїжджали до магазинів робити закупи, то на нас так дивилися. Люди нічого нам не говорили, але помітно було, що вони налякані. Були й ті, що, не ховаючись, підтримували нас, але їх було дуже мало".

Неоціненною на передовій для воїнів стала допомога волонтерів. Одними з них були Віолетта та Віталій, які приїздили кожен тиждень, допомагали бійцям усім можливим, привозили посилки, одяг, генератори, їжу, воду тощо.

На війні мимоволі стаєш забобонним. Для Михайла оберегами слугували хрестик та батьківська молитва. З посмішкою боєць згадує і про собаку, яку звали "Тушонка". Пес попереджав захисників "Зеніту" про обстріли заздалегідь: починав скиглити і шукати безпечне місце. "Бізон", коли повертався з зони АТО, навіть, хотів забрати собаку. На жаль, командири дозволу не дали.

Хлопець з нетерпінням очікує на закінчення неспокійних часів, хоча й у будь-який час готовий повернутись на передову. Сьогодні ж, оскільки має вищу освіту, Михайло мріє піти навчатися далі, щоб отримати офіцерські погони. Адже хлопець - тільки на початку життєвого шляху, а своє життя боєць твердо вирішив пов'язати зі Збройними Силами України.

Ірина Баранова,
Олександра Качмар.

ДП "Антонов" направить 600 млн грн на програму імпортозаміщення

Плановий обсяг інвестицій ДП "Антонов" у програму імпортозаміщення на середньострокову перспективу оцінюється в близько 0,6 млрд грн.

За словами представника менеджменту ДП, імпортозаміщення входить у число ключових пріоритетів ДП "Антонов" в умовах розриву кооперації з РФ, і в першу чергу, за програмами двостороннього військово-технічного співробітництва.

"В умовах розриву ВТС із Росією, ДП "Антонов" направило майже всі вільні кошти на імпортозаміщення і розробку нових літаків, які можуть бути сертифіковані за вітчизняними і європейськими стандартами", – сказав він, уточнивши, що йдеться, в тому числі, про нові транспортні Ан-132, Ан-178, Ан-188".

Першочерговим напрямком для інвестицій на сьогодні також розглядається оновлення основних фондів ДП "Антонов" і технічне переозброєння серійного виробництва.

"Протягом останніх трьох років підприємство вкладає в оновлення фондів серійного заводу порядку 25 млн грн щорічно", – сказав представник менеджменту ДП "Антонов", зазначивши, що вже найближчим часом в рамках програми переобладнання серійне виробництво ДП "Антонов" планується поповнити новим європейським обладнанням.

ДП "Антонов" – провідний український розробник і виробник авіатехніки, визнаний світовий лідер в ніші транспортних літаків найширшого призначення. Підприємство співпрацює із 76-ма країнами світу. За рішенням уряду, з квітня 2015 року підприємство входить до складу держконцерну "Укроборонпром". У 2014 році Україна припинила експорт в РФ товарів військового та подвійного призначення в зв'язку з російською агресією і анексією РФ Криму, заборона на ВТС з РФ, включаючи поставки продукції подвійного призначення, введена в червні 2014 року. Уряд України в травні 2015 року розірвав міжурядову угоду з РФ у сфері ВТС від 1993 року.

Американський дебют українського бізнес-джета

На найбільшому авіашоу у США SUN'n'FUN українська компанія Softex-Aero з Київщини презентувала чотиримісний двомоторний композитний літак V24. Про це повідомляє Inforesist із посиланням на General Aviation News.

За даними видання, літак прибув до США з України в розібраному стані за два тижні до початку авіашоу, після чого був зібраний і підготовлений до показу. Літак має цілісні крила, його два двигуни встановлені на пілонах над крилом, а композитний фюзеляж кріпиться зверху. Хвіст – експериментальний Т-подібний.

Вартість української машини – $550 тис.

Softex-Aero є одним з найбільших приватних підприємств аерокосмічної промисловості України. Його виробничі потужності знаходяться в Київській області.

V24 може взяти на борт більше пасажирів, ніж його аналоги, при цьому мають велику дальність польоту, і витрачає менше палива. Крім того, він характеризується сучасним дизайном, покращеною продуктивністю і довговічністю.

Літак має новий інтер'єр, він найбільш зручний і функціональний у своєму класі. Його системи можуть бути сконфігуровані як для звичайної роботи, так і для тренувальних емуляцій. V24 універсальний і для великих аеропортів, і для малих злітно-посадкових смуг. Літаки можуть модифікуватися для виконання широкого спектру суто технічних завдань.

Також пасажири можуть підключати ноутбуки, смартфони і цифрові медіаплеєри, нова система пропонує найкращий відпочинок. На кожному сидінні розміщені монітори для корпоративної наради чи переговорів. V24 є одним з найбільш безпечних літаків авіації загального призначення, який перевершує свої аналоги в ефективності й економічності. Композитне розширення крил та інноваційні технології в двигуні дозволяють збільшувати дальність польоту до 300 миль з меншими витратами пального.

Нові потужні двигуни Rotax збільшують дальність польоту і при цьому підтримують високу ефективність. Навіть при високій температурі повітря і більшій висоті польоту ці двигуни зберігають свою ефективність і знижують витрату пального.

Технічні дані:

Двигун – Rotax 912 ULS/2.
Потужність – 100 к. с. (73,5 кВт).
Тип пального – А-95, 100 LL.
Гвинт – MTV-21-A-C-F/CFL 0178-51.
Екіпаж (пілот + пасажири) – 1+3.
Максимальна злітна вага – 1220 кг.
Вага порожнього – 640 кг.
Розмах крила – 11,18 м.
Площа крила – 11,7 м².
Довжина фюзеляжу – 7,34 м.
Висота – 2,98 м.
База шасі – 2,19 м.
Ширина кабіни – 1,26 м.
Максимальна швидкість – 350 км/год.
Крейсерська швидкість – 270 км/год (75% потужності).
Швидкість відриву – 98 км/год.
Швидкість звалювання – 92 км/год.
Швидкопідйомність – 7,6 м/с.
Стеля – 4000 м.
Розбіг – 270 м.
Пробіг – 280 м.
Ємність паливних баків 120х2 – 240 л (180 кг).
Витрата пального – 50 л/год.
Максимальна дальність польоту із стандартним баком – 1300 км.
Максимальна тривалість польоту – 4,8 год.
Об'єм багажного відсіку – 150 л.
Граничні перевантаження – +4/-2 G.
Експлуатаційні температури – +45/-30°C.

Концепт швидкісного вертольота VV-2 від Softex-Aero

Українська компанія Softex-Aero розробила концепт високошвидкісного вертольота VV-2.

Вертоліт розроблений фахівцями компанії Softex-Aero є двомісним літальним апаратом з тандемним розташування екіпажу. Він оснащується двигуном PBS Czech Republic TS 100 ZA, потужністю у 190 к.с./140 kW в крейсерському режимі і 245 к.с./180 kW в режимі зльоту і посадки.

Вертоліт VV-2 оснащується найсучаснішою авіонікою і системами управління. На базі вертольота можливе створення цілого сімейства спеціалізованих летальних апаратів зокрема й безпілотного дрона для виконання різних завдань.

Максимальна швидкість – 240 км/год.
Крейсерська швидкість – 220 км/год.
Швидкість набору висоти – 9 м/с.
Макс злітна вага – 1100 кг.
Вага порожнього – 565 кг.
Максимальна вага брутто (зовнішня навантаження) – 900 кг.
Корисне навантаження (внутрішня) – 380 кг.

Українська оборонка модернізує БМП-2 для індійської армії

ДП "СпецТехноЕкспорт", яке входить до складу ДК "Укроборонпром", та індійська компанія "Рілаєнс Діфенс Лімітед" підписали Меморандум щодо спільної участі у модернізації БМП-2 для індійської армії.

Співпраця, в першу чергу, стосується виготовлення та постачання вузлів та систем для підвищення мобільності БМП, модернізації систем прицілювання та управління вогнем БМП. Індійський парк БМП-2 різних модифікацій налічує близько 2000 одиниць. Більшість з них потребують модернізації та підвищення тактико-технічних характеристик.

– "Укроборонпром" підкорює світові ринки і показує себе як надійний партнер, який якісно і вчасно виконує всі умови контракту. Поглиблення співпраці з Індією дозволить нам вийти на новий рівень і забезпечити стабільні валютні надходження до бюджету. Ці кошти підуть на модернізацію виробництв і виготовлення новітньої техніки для української армії, – зазначив заступник генерального директора із зовнішньоекономічної діяльності "Укроборонпрому" Денис Гурак.

"Укроборонпром" увійшов до десятки найбільш інноваційних компаній

ДК "Укроборонпром" посів 9 місце у рейтингу найбільш інноваційних компаній держави, який склав "Forbes Україна" на основі експертних оцінок. Усього до рейтингу було включено 20 компаній.

Експерти особливо відзначили новітні системи динамічного захисту "Ніж Л" і "Ракетка", які захищають танки від бронебійних снарядів, а також системи активного захисту безконтактного типу "Заслон" і "Шершень", здатні ліквідувати протитанкові гранати ще на шляху їх руху до цілі. Серед важливих інноваційних розробок – модернізований легкий військово-транспортний літак Ан-26 "Везунчик", бронеавтомобілі "Дозор-Б", нові мінемети калібру 120 мм "Молот", танки "Булат" і "Оплот", броньований тягач БТС-5Б, модернізований танковий кулемет КТМ-7,62, оперативно-портативна гвинтівка "Гопак".

У Держконцерні зазначають, що експерти оцінили "Укроборонпром" як одну з найбільш інноваційних компаній цілком заслужено. Адже його підприємства неупинно втілюють у життя новітні технології, ставлять у серійне виробництво найсучаснішу військову техніку і зброю. Її високо цінують і українські військові, й іноземні партнери, які буквально вишиковуються в чергу за нашою новітньою технікою.

"Укроборонпром" залучає кращі наукові уми, які працюють над інноваційними розробками у секторі ВПК. Концерн успішно співпрацює майже з 50 українськими вишами, залучаючи їх науковий потенціал до вирішення виробничих питань. Зокрема, суто вітчизняний безпілотник, розроблений студентами КПІ, вже посилив можливості української армії.

Держконцерн першим із промислових гігантів держави запровадив систему електронних закупівель – сучасний максимально прозорий спосіб придбання товарів і послуг. Вона дозволяє проаналізувати ринок та визначити реальні ціни на необхідні товари. Проведення електронних тендерів суттєво наблизило "Укроборонпром" до європейських стандартів підприємництва і стало дієвим антикорупційним інструментом. Офіційний старт системи відбувся ще в листопаді 2014 року, а за підсумками 2015 року було заощаджено 304,89 млн грн.

Крім того, Концерн запустив електронний кадровий резерв, який значно посилив професійний рівень нових працівників, і систему проектного менеджменту. Також "Укроборонпром" бере участь у низці міжнародних проектів.

Ми пам'ятаємо

9-го травня у Чернігові було проведено ряд заходів, присвячених 71-й річниці Перемоги над фашистськими загарбниками у Другій світовій війні. Вшанувати пам'ять полеглих у боях за свободу і незалежність хвилиною мовчання прийшли жителі міста, учні шкіл, вихованці Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою, ветерани Другої світової війни, Чернігівський міський голова Владислав Атрошенко, голова Чернігівської обласної державної адміністрації Валерій Куліч. Усі присутні схилили голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя за мирний спокій рідної землі.

Друга світова війна – найкривавіша в історії людства. Україна зазнала чи не найбільших жертв. Загальні людські втрати нашої країни у Другій світовій війні становлять понад 14 мільйонів осіб. Голова Чернігівської державної обласної адміністрації Валерій Куліч щиро привітав жителів і ветеранів, тих, хто мужньо пройшов фронтовими дорогами, а також героїв війни за мужність, патріотизм, витримку і силу духу.

Урочистою церемонією покладання квітів до Пам'ятника полеглим воїнам і Вічного Вогню вшанували пам'ять всіх загиблих і учасників Другої світової війни, серед них, зокрема, легендарного льотчика-бомбардувальника, тричі Героя Радянського Союзу Молодчого Олександра Гнатовича, двічі Героя Радянського Союзу, легендарного командира партизанського з'єднання Федорова Олексія Федоровича, Героя Радянського Союзу Башкірова Віктора Андрійовича, Героя Радянського Союзу Воротніка Степана Григоровича, Героя Радянського Союзу Давиденка Костянтина Сергійовича .

Приємно бачити, що чимало дітей, підлітків і молоді також прийшли віддати данину пам'яті своїх дідів та прадідів. Молоде покоління повинно знати і шанувати тих, хто виборов нам право на життя.

На жаль, час нещадний, і з кожним роком все менше героїв відзначають цей світлий день з нами, але вони назавжди залишаться у серцях і пам'яті українського народу.

Катерина Заносієнко.
Фото автора.

У Вінниці, вшановуючи героїв Другої світової війни, котрі ціною власного життя відстояли свободу для нинішнього покоління, генерали та офіцери Командування Повітряних Сил Збройних Сил України спільно з ветеранами війни, керівниками органів державної виконавчої влади та військовослужбовцями частин гарнізону, духовенством та представниками громадських організацій поклали вінки та квіти до Меморіалу Слави та Пам'ятного знака "Небесній Сотні та Героям АТО", що у центрі міста.

Хвилиною мовчання учасники заходу вшанували пам'ять воїнів, загиблих у роки Другої світової війни. Після цього оркестр Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України виконав Державний Гімн України, а військовослужбовці 101-го окремого полку зв'язку ПС ЗС України вшанували героїв-визволителів військовим салютом зі стрілецької зброї.

Продовжились урочистості святковими концертами на площах міста, де пісні воєнних років та хореографічні композиції на воєнну тематику виконували творчі колективи Вінниччини. Оркестр центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України, зокрема, дарував своє мистецтво містянам та гостям Вінниці на Європейській площі.

На території Національного музею-заповідника "Битва за Київ у 1943 році" в селі Нові Петрівці Вишгородського району, що на Київщині, ветерани Другої світової війни, ветерани Афганістану, воїни антитерористичної операції, волонтери та військовослужбовці Васильківського гарнізону взяли участь в урочистих заходах з нагоди Дня Перемоги.

В цей святковий і водночас скорботний день захисників Батьківщини минулого та сьогодення вітали керівники області та району Київщини, представники церкви, колектив Академічного ансамблю пісні і танцю України Державної прикордонної служби, ліцеїсти та учнівська молодь.

В рамках проведення урочистостей присутні відвідали основну експозицію "Битва за Київ у 1943 році", представлену унікальними зразками зброї, фронтовими листами, особистими речами героїв битви за Київ, бойовою технікою, що розмістилася на заповідній території "під відкритим небом". На завершення учасники поклали квіти до підніжжя Пам'ятника визволителям Києва та до Пам'ятного знака Невідомому Солдату.

У музеї, визначене окреме місце, де свято зберігаються світлини тих, хто ціною неймовірних зусиль, своєю кров'ю та життям виборював перемогу на сході України. До нових експонатів, що доповнили експозицію музею, увійшли пам'ятні фотографії, листи дітей до воїнів, подарунки та особисті речі бійців.

Учасники мітингу хвилиною мовчання віддали шану та повагу тим, хто поліг за мир і свободу в роки Другої світової війни, та тим, хто загинув на сході України за майбутнє нашої неньки-України.

Також урочистості відбулися в розташуванні Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил Збройних Сил України, де зібрались воїни антитерористичної операції, особовий склад частини та працівники Збройних Сил України.

Щирі привітання та слова подяки ветеранам за перемогу та нашим славним воїнам, сучасним захисникам Батьківщини, висловили представники керівного складу військової частини. Ветеран Другої світової війни Петро Михайлович Биковський розповів про ті далекі події 1941-1945 років, поділився своїми спогадами про страшні жахіття війни та порадив керуватися розумом і гідно відстоювати свободу та незалежність рідної країни.

З нагоди свята ветеранам вручили почесні грамоти та подарунки.

Військовий оркестр Об'єднаного навчального центру Повітряних Сил Збройних Сил України виконав низку мініатюр на військову тематику. На завершення заходу, під хвилюючі оплески зі сльозами на очах присутніх, музиканти виконали легендарну композицію "День Перемоги".

Любов Киналь.
Вікторія Шпильова.

Напередодні святкування Дня Перемоги ветерани 5-ї Повітряної армії спільно з особовим складом повітряного командування "Південь" урочисто відкрили пам'ятну дошку полковнику Олександру Рисіну.

Олександр Рисін за більш ніж 30-річну службу обіймав ряд інженерних посад у військових частинах Військово-Повітряних Сил, у тому числі і посад керівного складу, виховав та навчив декілька поколінь спеціалістів зв'язку. За час служби нагороджувався орденом "За службу Батьківщині в ЗС СРСР ІІІ ступеня", орденом "За заслуги", багатьма медалями, почесними званнями та знаками.

Пам'ятну дошку було відкрито на території Меморіалу героїчної оборони Одеси 1941 р. 411-ї батареї берегової артилерії", де після звільнення з лав Збройних Сил на посаді директора Меморіалу плідно працював Олександр Миколайович. Легендарний ветеран війни керував комплексом 33 роки та зміг не лише зберегти унікальні експонати, а й примножити експозицію.

"Завдяки Олександру Миколайовичу Рисіну Меморіал протягом більш ніж 20 років є найкращим центром патріотичного і духовного виховання молоді та одним з найкращих Меморіалів на території СНД. Більшість експонатів – це його заслуга. Навіть в свої 85 років Олександр Миколайович впевнено будував плани на майбутнє та книга історії народу-переможця ніколи не буде закрита", - зазначив голова ради фонду ветеранів 5-ї Червонознаменної Повітряної армії генерал-полковник Віктор Стрельников.

Пам'ять ветерана вшанували покладанням квітів до пам'ятної дошки під військовий салют, а також проходженням урочистим маршем особового складу Почесної Варти.

Олеся Хитренко.

В авіаційному гарнізоні Озерне, що на Житомирщині, заходи, присвячені Дню пам'яті та примирення, а також Дню Перемоги над нацизмом, тривали декілька днів. Так, у четвер, 5 травня, у музеї бойової слави 52-го гарнізонного Будинку офіцерів із метою патріотичного виховання молоді та з нагоди святкування 71-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі ветеранами Другої світової війни був проведений урок мужності для учнів Озерненської гімназії.

Ветерани розповіли школярам про перебіг подій війни. Оскільки Озерне вважається льотним гарнізоном, то й розповіді були, в основному, про подвиги фронтовиків-льотчиків. Більше уваги було приділено біографіям та подвигам видатних пілотів. Зокрема, були наведені приклади героїзму найрезультативнішого льотчика-винищувача Другої світової війни Івана Кожедуба. До кінця війни Іван Микитович здійснив 330 бойових вильотів, у 120 повітряних боях збив 64 літаки противника. За всю війну жодного разу не був збитий.

– Ніхто не очікував, що мине 71 рік, а зі зброєю на захисті нашої Вітчизни, виконуючи свій почесний обов'язок, стануть нащадки ветеранів Другої світової, – зазначив під час заходу начальник Будинку офіцерів майор Дмитро Рубан.

Ці паралелі також проводилися під час огляду школярами стенда "Герої навіки!", присвяченого загиблим під час участі в АТО.

6 травня ветерани та учні гімназії були запрошені до читального залу бібліотеки. На фоні тематичного плаката до Дня Перемоги та прикрашеної квітами зали була створена уявна сцена для виступу артистів.

Ведучі Тетяна Самонюк та Михайло Ясинський розпочали вступне слово з мінорного настрою та запросили до виконання завідувачку бібліотеки Ірину Стрижкову, яка прочитала вірш Роберта Рождественського "Післявоєнна пісня". Строки вірша змусили молодь замислитися, про що свідчили тиша та уважні погляди юних глядачів.

Окремою темою ведучі обрали важку долю матері. Всім відомо, що тільки материнське серце так може з нетерпінням чекати та завжди вірити в повернення своїх синів живими і здоровими з війни. Тема матері та її любові до сина, як одна з найважливіших, найдорожчих та найвищих людських цінностей, віршованими рядками висловлювалась у піснях учнем Озерненської гімназії Денисом Карпяком та солісткою вокального гурту "Джерела" Олександрою Колесник. Особливою чутливістю, вжившись в пісенно-сценічну роль, вразила усіх Марина Ткачук, а довгі оплески глядачів були їй щедрою нагородою.

Згадуючи наших військових, які виконують свій обов'язок в зоні проведення АТО, у пам'ять про загиблих Марина Мілошик прочитала вірш "На місячній доріжці. А пісня "Повертайся живим" у виконанні Юлії Юпаткіної присвячувалась українським оборонцям, які, як і їхні прадіди, стали на захист Батьківщини.

Пісні у виконанні Олександра Яковенка, директора будинку культури с. Кам'янка Аліни Прищепчук, завідувачки клубу с.Скоморохи Тетяни Ярощук та начальника ГБО майора Дмитра Рубана у сивочолих ветеранів викликали щирі сердечні емоції та почуття, а по щоках деяких прокотилася сльоза.

Після ліричної складової розпочався блок, налаштований на піднесення настрою. Енергійна пісня "Катюша" та запальний танок "Маруся" у виконанні танцювального колективу Озерненської гімназії розвіяли нотки суму. Ветерани залюбки підспівували виконавцям. Завершили святковий концерт піснею "Перемога – свята перемога".

Після проведення концерту голова Ради ветеранів Віктор Попов щиро подякував організаторам концерту Наталії Рубан та Наталії Самонюк.

9 травня 2016 року в Озерненському гарнізоні відбулися урочисті збори, покладання квітів, проходження урочистим маршем за участю ветеранської організації, особового складу військових частин гарнізону, представників районної і селищної ради, а також колективу 52-го гарнізонного Будинку офіцерів та місцевої гімназії.

Справжньою несподіванкою перед початком шикування був виступ оркестру Житомирського військового інституту. Як з'ясувалося потім, він був запрошений на святкування командуванням гарнізону за ініціативою ветеранської організації.

Привітання ветеранів з Днем Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні після промови представника Повітряного командування "Центр" та начальника гарнізону розпочалося з трикратного "Слава!" усіма військовими, які були присутні на шикуванні на честь свята. Потім було зачитано привітання Міністра оборони України, фронтовикам вручили почесні грамоти та квіти. Завершальними в проведенні урочистих зборів були привітальні слова голів районної та селищної ради.

Після урочистої частини парадними колонами пройшли, віддаючи військове вітання ветеранам, усі військові гарнізону.

Після проведення заходів у центрі містечка творчий десант 52-го гарнізонного Будинку офіцерів завітав у гості до ветеранів, які за станом здоров'я не могли бути присутніми на урочистостях. Під час цих відвідувань військові митці не лише дарували ветеранам квіти, а й виконували попурі на тему пісень воєнних років.

Протягом усього святкового дня радіовузол Будинку офіцерів транслював пісні воєнних років у радіомережі гарнізону та через зовнішній гучномовець.

Дмитро Прозорий.
смт.Озерне.

У святкових заходах, присвячених Дню Пам'яті і примирення та Дню Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, активну участь взяв і особовий склад групи цивільно-військового співробітництва "СІМІК" ОТУ "Маріуполь".

Серед них – традиційні уроки мужності та лінійки Пам'яті у навчальних закладах міста, урочисті покладання квітів до обелісків загиблим воїнам, адресна допомога ветеранам та інвалідам війни. Велика кількість продовольчих наборів, речі першої необхідності та інші подарунки стали у ці дні такими очікуваними сюрпризами від військових для тих, хто сьогодні потребує піклування та допомоги.

"Ветеранам – шана і постійна увага…", – це гасло є нормою повсякденного життя підрозділів групи ЦВС, що постійно знаходить своє підтвердження і у конкретних справах. Так, 9 травня офіцери групи здійснили виїзд до села Сартана, де долучились до урочистостей з нагоди Дня Перемоги. "Зберегти мир, завойований у кривавих випробуваннях Другої світової війни, та відстояти незалежність України сьогодні – головний показник наступності поколінь та величі подвигу нашого народу", - саме таким змістом були наповнені виступи ветеранів та гостей свята.

– І військовослужбовці Збройних Сил України, - зазначив полковник Олег Рябчук – не осоромлять славетні бойові традиції старших поколінь та виконають свій обов'язок перед Батьківщиною та українським народом.

Показовим став також і випадок, що, на перший погляд, не має відношення до святкових заходів. Так, цими днями в одному з густонаселених мікрорайонів Маріуполя трапилась аварія водогону. Для міста, що знаходиться у зоні постійної небезпеки, комусь цей випадок може видатись дрібницею. Але не для "сіміків", адже серед його пріоритетних завдань - координація зусиль між командуванням ОТУ "Маріуполь" та органами місцевої влади щодо забезпечення життєдіяльності інфраструктури міста, у тому числі і комунальних структур. Тому місцеве населення звернулось по допомогу саме до військових, адже святковий настрій визначають не тільки календарні дати, а й найбуденніші речі. Командування підрозділу оперативно зреагувало на цю проблему, а визначені відповідальні особи – підполковники Олександр Семерунь та Володимир Боролюк, одразу приступили до вирішення організаційних та практичних питань проведення ремонтно-відновлювальних робіт, які ускладнювались відсутністю потрібних коштів, матеріалів, пального та спеціальної техніки. Тому була проведена предметна робота із залучення до ліквідації аварії не тільки відповідальних структур, а й волонтерських організацій, усіх небайдужих громадян. Чітка взаємодія з керівництвом комунальних підприємств, сумлінна праця ремонтників та прискіпливий контроль військовиків сприяли тому, що лише дві доби знадобились для того, аби усунути проблему та забезпечити мікрорайон гарячою водою. А щира подяка місцян та комунальників стала кращою оцінкою роботи підрозділу "СІМІК" та, хоч і невеликим, але суттєвим подарунком до свят.

Володимир Мирний.
м.Маріуполь.
Фото автора.

У День Перемоги над нацизмом у Васильківському гарнізоні військовослужбовці Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України вшанували пам'ять полеглих у роки Другої світової війни.

Урочисті заходи традиційно розпочались у військовому містечку, яке носить ім'я легендарного льотчика, двічі Героя Радянського Союзу генерал-полковника Володимира Лавриненкова.

Після мітингу колона ветеранів та військових рушила в бригаду тактичної авіації, де у розташуванні частини відбулось покладання квітів до памятника загиблим у роки Великої Вітчизняної війни льотчикам та воїнам, які загинули в зоні проведення антитерористичної операції.

Святкова хода та урочистості продовжились у центрі міста Василькова, під звуки військового оркестру, квітами та оплесками сивочолих ветеранів вітало все місто.

Слова щирої подяки ветеранам адресували міський голова Василькова Володимир Сабадаш, тимчасово виконуючий обовязки командира ПвК "Центр" Повітряних Сил генерал-майор Валерій Романюк, тимчасово виконуючий обов'язки командира бригади тактичної авіації полковник Віктор Меретін, військовослужбовці гарнізону, представники духовенства, учнівська та студентська молодь, воїни антитерористичної операції та гості міста.

Завершились заходи в парку слави Берізки концертом творчих колективів міста та польовою кухнею, де ветеранів і всхі бажаючих пригощали солдатською кашею.

Важкі спогади та теплі обійми ветеранів, пісні минулих літ і море квітів – це свято зі сьозами на очах, це нагадування нам, через що довелось пройти нашим дідам і прадідам. Сьогоднішня свобода – це ціна мільйонів життів, і втратити її ми не маємо права! Шановні ветерани, ми схиляємо голови перед вашим подвигом.

Плюс в карму, і грошей заробили!

На острові Гренландія успішно завершилась спільна українсько-датська операція “Північний сокіл – 2016”

Операція пройшла успішно, завдання перевиконано!

Такий короткий підсумок цьогорічної українсько-датської операції, яка вісім років тому стартувала під назвою “Козаки на кризі”, а тепер зветься “Північний сокіл”.

В черговий раз нагадаємо, що це за операція.

Є на Півночі Європи такий острів – Гренландія. На карті світу це виглядає як величезна снігова брила. Так от, володіють тим островом датчани. І збудували вони на його краю спеціальну станцію, яку в полярних умовах треба забезпечувати великою кількістю пального. Іншого способу, як доставляти його повітряним шляхом, датчани ще не придумали, а база на півночі острова їм дуже потрібна.

От і вирішили українські козаки – екіпажі Іл-76 МД Повітряних Сил ЗС України, допомогти своїм датським друзям. Так і дотепер помагають, уже восьмий рік поспіль. Звичайно, вирішили не самі. датська сторона протягом ретельного моніторингу обрала для проведення операції саме українські літаки та екіпажі Повітряних Сил ЗС України.

Традиційно нашу делегацію очолює полковник Олександр Кулібаба. У її складі – два екіпажі військового транспортника, інженерно-технічний склад та інші фахівці, які не раз підкоряли Арктику. Та й, зрештою, і датська сторона рідко змінює склад робочої групи, тому усі добре один одного знають і розуміють з півслова, навіть англійською.

За словами полковника Олександра Кулібаби, який, до речі, вільно спілкується англійською, знання мови є надзвичайно важливою умовою виконання польотів по міжнародних авіалініях. Уже не кажучи про досвід, знання та вміння екіпажів літати в таких надзвичайно складних метеорологічних умовах. Візуальних прив’язок – жодних (усе – біле), висока швидкість поривчастого вітру, сідати доводиться на втрамбовану вулканічну масу, перемішану зі снігом. Крім того, в один бік літак під зав’язку завантажений пальним.

На борту Іл-76 МД встановлено спеціальні баки – дві ємності по 10 тонн. Крім того, пальне перевозять і в баках самого літака (в крилах)! І тут постає питання: а для чого ж на станції авіаційний гас? Річ у тім, що полярники давно переобладнали двигуни наземної техніки та генераторів з дизельного палива на авіаційний гас. Тому наш Іл-76 доставляє пальне і в крилах, і в додаткових ємностях, залишаючи собі лише на зворотний шлях.

Поряд з українцями у тестовому режимі спробували перевозити пальне і канадці – на літаку С-17. Він трохи більший за Іл-76, але має дуже низьке розташування двигунів. При таких складних умовах посадки, як на станції, є загроза аварії, тому експериментувати припинили.

Таким чином за один рейс з авіабази ВПС США “Туле” до станції “Норд” українські військові льотчики перевозять до 35 тонн пального та кілька тонн інших вантажів. Цього разу у черево “Іла” заїхала спеціально виготовлена у Норвегії (під габарити літака) снігоприбиральна машина, яку теж успішно доставлено.

Як уже говорилось, наші льотчики значно перевиконали план перевезень на цей рік, який становив 350 тонн пального.

І ще одна, не менш важлива деталь операції. Українські військові екіпажі заробили для рідних Повітряних Сил півмільйона твердої валюти. У наш нелегкий час ці гроші допоможуть продовжити ресурс та провести ремонтно-відновлювальні роботи з парком літальних апаратів виду.

Успішному втіленню цьогорічної операції в життя посприяла погода: небагато снігу, температура –35^{0}С, відносно слабкий вітер. Але навіть у таких умовах, як льотчикам, так і інженерам, розслаблятися ніколи. Робота, відпочинок – і знову до праці. До слова, на північній станції – надзвичайно комфортні умови для відпочинку та життєдіяльності. Це не раз відзначали наші хлопці.

Місцева природа по-своєму прекрасна. Над станцією літає одна-єдина ворона. Її тут усі знають. Величезна кількість песців та іншої дичини. Ніхто їх тут не ображає, навіть підгодовують. Як-от кумедний епізод вийшов з якимось американцем, який велетенському білому зайцю (значно більші за песців) запропонував яблуко. Пухнастий так зрадів, що мало пальця не відкусив. Але в медпункт за зеленкою чоловік таки побіг. Отакі ці європейці, дбають про природу навіть на безлюдній Гренландії.

Як і торік, датчани надовго не прощаються з українцями, попереду – нові зустрічі та перемовини щодо продовження перспективної співпраці у рамках операції “Північний сокіл – 2017”.

Юрій Ігнат. “Крила України”.

Збори на оперативному аеродромі

Відповідно до плану бойової підготовки Повітряних Сил, цього тижня розпочався другий етап проведення льотно-методичного збору із льотним складом бомбардувальної авіації. Основною метою заходу є підвищення вишколу льотчиків, підготовка до бойових дій в різних метеоумовах вдень та вночі та бойове застосування по наземних цілях на визначеному полігоні.

Варто зазначити, що нинішній льотно-методичний збір за своєю масштабністю й інтенсивністю разюче відрізняється від попередніх. Якщо раніше бомбардувальники, як правило, вилітали на полігон із аеродрому постійної дислокації, то цього разу вильоти на бойове застосування виконувалися із оперативного аеродрому. Принаймні за останній десяток років таким потужним складом бомбардувальники перебазовувалися до іншого летовища вперше.

Свого часу тут знаходився досить потужний авіаційний гарнізон, і для місцевих мешканців постійний гуркіт з летовища й часто пролітаючі над містом літаки були звичним явищем. Та з початком двотисячних летовище завмерло і практично не використовувалося. І лише завдяки зусиллям фахівців місцевої авіакомендатури його інфраструктуру вдалося підтримати у більш-менш придатному стані. Сьогодні ж на аеродромі знову закипіло життя. Відтак, не дивно, що поблизу його огорожі постійно збирається місцевий люд (серед якого – чимало бувших авіаторів), аби стати свідком відродження авіагарнізону.

Передислокація до іншого аеродрому, хоч і тимчасова, справа не з легких. Тому, напередодні перельоту до запасного летовища прибула автомобільна колона із підрозділами забезпечення бригади, здійснивши кількасоткілометровий марш. Пізніше літаками транспортної авіації перелетіли й фахівці інженерно-авіаційної служби. І лише потім із аеродрому постійного базування в небо піднялись Су-24М з "дракончиками" та "акулами" на борту.

Нинішній льотно-методичний збір у бомбардувальників дуже інтенсивний. Лише за минулий тиждень тут провели 4 льотні зміни, в рамках яких льотчики удосконалювали навички пілотування та вилітали на бойове застосування по наземних цілях здебільшого вдень. Під час другого етапу екіпажі бомбили полігон та здійснювали пуски ракет переважно вночі. Крім того, під час ЛМЗ кілька молодих льотчиків, що раніше пройшли підготовку на навчально-бойовому літаку Л-39, завершили перенавчання на Су-24М та вже здійснили по кілька вильотів на бомбардувальнику.

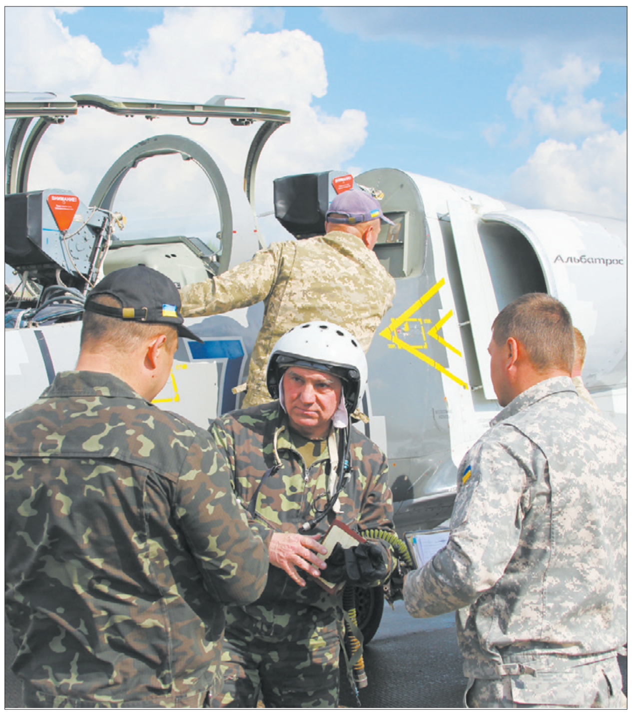
Варто додати, що польоти здійснюються під управлінням досвідченої групи керівництва польотами за участі інструкторів, що виконали десятки бойових вильотів під час проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях. Отже, нове покоління українських льотчиків-бомбардувальників готується вже із урахуванням бойового досвіду.

Прес-офіцер бригади тактичної авіації Сергій Жмурко.

Полковник Іван Зінько: “Після півострова Рибачого у Мурманській області дивізіон у Яворівському районі на Львівщині видавався раєм”

Протягом трьох місяців – із травня по липень 2015 року – начальник одного з відділів Повітряного командування “Захід” полковник Іван Зінько перебував на Донбасі, виконуючи обов’язки начальника групи координації цивільно-військового співробітництва при штабі АТО. У розмові Іван Степанович розповів про особливості цієї служби, кар’єру військового та зміни, які відбуваються в українському суспільстві.

“Я народився у багатодітній дружній родині – батьки виховували шестеро синів. Тато з мамою все шукали донечку, але якось одні хлопці знаходилися”, – з усмішкою говорить Іван Степанович.

Виріс на Яворівщині, біля полігона. Із дитинства ходив по тих місцях і, мабуть, це й вплинуло на вибір професії. Потім, уже дорослим, пішов на строкову службу. Після неї закінчив Ленінградське вище військово-політичне училище, всі звання завжди отримував вчасно.

Завжди любив спілкуватися з людьми. Коли 1992 року приїхав до України, то став заступником командира з виховної роботи, це – робота з особовим складом. На той час, щоправда, посада називалася “начальник соціально-психологічної служби”. Згодом там же став командиром дивізіону, і змінив напрямок своєї діяльності – з виховної роботи перейшов на команду.

– До приїзду в Україну ви служили у Росії, на Півночі…

– Так, ще за часів Радянського Союзу. Півострів Рибачий, Мурманська область. Умови жахливі, холод. Тоді було дійсно важко – будучи лейтенантом, замполітом командного пункту бригади, я ходив оперативним черговим. Наша бригада – прикордонна, половина з 16 дивізіонів знаходилися на бойовому чергуванні. Чимало й спогадів із тих часів. Ніколи не забуду, як до нас на смітник приходив ведмідь... Вмів відкривати бляшанки зі згущеним молоком і ласував собі. Чи ще один курйозний момент – був у мене у підпорядкуванні солдатик, який мамі у листі розповідав: “Служу у зенітно-ракетних військах, літаю на ракеті. Чорнило замерзло, тому переходжу на олівець”, – продовжував писати простим олівцем. Потім я мав із тим проблему, адже лист потрапив у ЦК партії і мало не дійшло до Брежнєва. На щастя, обійшлося! А то могли були неприємності.

– Куди би не занесла доля військового, із вами поруч сім’я. Як дружина ставиться до вашої професії?

– Кохана Галина Михайлівна завжди зі мною. Ким їй тільки не доводилося через це працювати! То бухгалтером, то нянею у дитячому садочку, навіть – слюсарем у кочегарці! Уже потім вона теж пішла на військову службу і була телефоністкою, а зараз уже на пенсії. До речі, моя дружина – росіянка. Двоє наших донечок народилися ще під час служби на півночі Росії. Скажу відверто, якби зараз когось послати у ті умови, де ми перебували, то він би застрілився. Спочатку корабель прибував чотири рази на місяць, потім – двічі, а інколи й рідше. Пригадую, в дитинстві у читанці бачив картинку “Ненці зустрічають криголам “Ленін”. Так і ми з родиною цей корабель зустрічали, хоч він і не був криголам... Шкодую, що свого часу не приділяв більше уваги донечкам. Виховував їх у відповідній строгості, та вони розуміли: тато – військовий.

– Із холодної Півночі ви приїхали в Україну. Пам’ятаєте перші враження?

– Після півострова Рибачого дивізіон у Яворівському районі на Львівщині видавався раєм. Я написав листа дружині зі словами, мовляв, уявляєш, тут – асфальт! Не треба топити сніг – є водопостачання, і газ! Однак дивізіон був у лісі, віддалений, до найближчого населеного пункту, смт. Івано-Франкове, понад 25 км. У нас там часто траплялися нещасні випадки. І ми вирішили посвятити весь дивізіон. Запросили священика на день Вознесіння Господнього. Після цього усі трагедії припинилися! Навіть було таке, що офіцер впав із 40-метрової вежі й отримав лише незначну травму ноги. Врятувався дивом!

– Якими були ваші обов’язки у зоні АТО?

– На Донбасі я був начальником групи цивільно-військового співробітництва. У моєму підпорядкуванні було понад 80 офіцерів, розбитих по секторах. Цивільно-військове співробітництво – це блок на звільненій території між військовими і цивільними під час ведення бойових дій. Тобто, офіцери там виступають як своєрідний буфер – співпрацюють із населенням, із органами місцевої влади. Ми зосереджувалися у тодішньому секторі “Б”, це – Мар’їнка, Красногорівка, Орлівка, Авдіївка. На початку червня минулого року був найбільший наступ противника на Мар’їнку, Красногорівку і на вихід у Курахове. Один із українських бійців потрапив 3 червня у полон, і за три дні, 6 червня, нам вдалося обміняти його на “двохсотого” противника.

Одне із завдань цивільно-військового співробітництва – це контакти з противником через різні організації. Наприклад, такі, як “Чорний тюльпан”. Ми займалися обміном та пошуком наших військових. Зауважу, що визволення полонених не є чимсь таким, як “встав, пішов, обміняв і до побачення”. Це – переговори, певні домовленості. За три місяці, з травня по липень 2015 року, у зоні проведення АТО ми поміняли 20 “двохсотих” і три полонених живих.

– Для служби у цивільно-військовому співробітництві потрібна спеціальна підготовка?

– Безумовно! Ми всі пройшли сувору підготовку. Мені 55 років, однак у нас кожен офіцер, незалежно ні від чого, повинен витримувати як психологічні, так і фізичні навантаження. Ми дуже часто знаходилися в так званій “сірій зоні” й могли потрапити у полон, тому нас до цього готували спеціально – і поводження в полоні, і на витримку. Так, били! І настільки сильно, як наших хлопців у полоні б’ють терористи, і мішки на головах були... Це все – необхідна підготовка. Це значні випробування, але я їх пройшов заради того, щоби, коли мене внуки спитають, мовляв, діду, а де ти був під час російсько-української війни, то я їм і розкажу. І це найбільше надихало! Ми із старшими колегами-військовими, коли збираємося часом, то говоримо про те, що краще спочатку на війну підемо ми, із досвідом, досягненнями і віком, аніж молоді, у яких все життя попереду. Готувався я до всього, однак скажу: у зоні АТО я не був в окопі із автоматом, але також виконував важливу та потрібну роботу.

– Перебуваючи на сході, ви мали можливість побачити, якою різноманітною та цікавою є Україна…

– Хотів би зауважити, що на Східній Україні дуже гарні та оброблені поля. Люди люблять землю та працюють на ній. У нас на заході буває поназахоплюють паїв і чекають чогось, на гектарах ростуть осики, скраю від дороги десь-щось зроблено, щоби голови райдержадміністрацій могли радуватися – он які засаджені поля. А взяти вправо чи вліво декілька кілометрів – чагарники і соснина. А на сході, коли ми облітували територію на гелікоптері, то бачили доглянуті й засіяні поля. Незважаючи на неймовірну небезпеку, на полі ж можна підірватися на міні, їдуть і працюють на землі. До речі, серед наших обов’язків було також і розбиратися у ситуаціях, коли хтось травмувався чи загинув від підриву на мінах, розтяжках. Проте, якщо порівняти із світовими арміями, то ми не виконували усі притаманні цивільно-військовому співробітництву завдання у повному обсязі.

Бувало, приїжджаємо в населений пункт. Звісно, маємо з собою продукти, ще якусь гуманітарку, цікавимося же, що людям потрібно привезти. Спочатку з’являються жінки, потім де-не-де – дітки, аж потім виходять і чоловіки, дорослі й цілком спроможні до праці, але вони чомусь ховаються. Дуже важливо, аби люди не звикли отримувати допомогу просто так, не маючи навіть у ній особливої потреби. Уже є такі моменти: “А що ви нам привезли? Як нічого? То чого приїхали?!”, – говорять. Навіщо тоді працювати, якщо й так шматок хліба дадуть? Або, наприклад, обірвалися два дроти на стовпі. І в бабусі вже немає світла в будинку – це проблема. Але ж у будь-якому місці завжди знайдеться якийсь чоловік, який може це полагодити, вимкнути електромережу, перекинути дріт. А вони чекають, доки приїде хтось і їм це зробить! Я питав у людей: “Хіба тут нема десь електрика?” Знизують плечима. Але це також потрібно розуміти – у селах інколи залишилися лише старші люди.

Цивільно-військове співробітництво так само займається питаннями відновлення енергопостачання, ремонту газових мереж.

– Після перемоги, на вашу думку, чим, окрім відновлення інфраструктури, слід зайнятися на Донбасі?

– Потрібно працювати з молоддю. Все починається з дитячого садка та школи – слід ретельно підбирати вихователів, учителів. Надія на молодих, до 25-30 років. А старших потрібно залишити у спокої. У них є свої переконання, часто незмінні. Якщо вони підтримують всякі “ДНР-ЛНР”, то більше нічого й не бачать довкола. Але також слід зважити, що багато людей говорять так, виключно керуючись власною безпекою, маючи при цьому абсолютно проукраїнські та прогресивні погляди.

Колись була така гарна традиція – школярі із Східної України їздили на свята на захід, а із Західної України – на схід. Її потрібно відродити. Адже одягти вишиванку, бо це модно – просто, а розуміти традицію, шанувати її, знати історію – це те, що ми повинні передати наступним поколінням. Вишиванка на грудях – не завжди ознака патріотизму.

– Чим ви любите займатися у вільний час?

– Захоплююся читанням книг. Зокрема, й новітньою літературою – Сергій Жадан, Ліна Костенко. Це тексти, які треба читати з маркером. Аби помічати певні моменти і заново повертатися до них, переосмислювати. Сам теж полюбляю складати жартівливі вірші, здебільшого на військову тематику. Усе життя щось пишу – і робочі зошити з планами, і щоденники. І головне – від руки! Тільки таке письмо заставляє задуматися, а комп’ютерів у цьому плані не люблю. Туць-бець, там взяв, сюди переставив... Людина втрачає думку! Буває, приносять мені документ, його потрібно опрацювати. Беру його в руки і питаю: “Ну, як таке можна написати?” (сміється).

Христина Горобець.
м.Львів.

Луганщину і Рівненщину поєднають добрі справи

У районах Луганської області, що найбільше постраждали від бойових дій, протягом тижня працювали волонтери з Рівненщини – державні службовці та члени громадського об'єднання "Справа миру".

Ініціатором цієї поїздки виступив відомий волонтер і меценат, заступник голови Рівненської районної державної адміністрації Микола Сальчук, який напередодні у своєму регіоні провів акцію зі збору гуманітарної допомоги для мешканців Луганщини.

– Ми не збиралися організовувати якусь чергову передачу "гуманітарки" малозабезпеченим громадянам. У складі цього "волонтерського десанту" вирішили ретельно вивчити ситуацію та підготувати проект меморандуму про співпрацю між Луганщиною та Рівненщиною. За короткий час нам вдалося попрацювати біля лінії зіткнення з противником у селищах Гірське, Новотошківка, Кримське та інших, – зауважив Микола Сальчук.

Так, у Гірській обласній спеціалізований школі-інтернаті для дітей із особливими потребами волонтери та військовослужбовці передали вихованцям дитячі речі, засоби індивідуальної гігієни, продукти тощо. А у Кримській загальноосвітній середній школі гості пообіцяли допомогти з ремонтом будівель, забезпечити посудом і меблями.

Також гості із західного регіону відвідали позиції підрозділів Збройних Сил України, що протидіють бойовикам на першій лінії оборони сил АТО. Захисники Вітчизни охоче показали умови служби та побуту, подякували за всебічну підтримку.

– На Донбасі ми передали дітям речі та продукти загальною вагою понад дві тонни. За тисячу кілометрів привезли місцевому населенню й тисячі дитячих малюнків та листів зі словами підтримки. У декількох селищах відбулися зустрічі з представниками місцевих органів самоврядування та командирами підрозділів сил АТО. Гадаю, такі добрі справи тільки зближують регіони України, – пояснив гість з Рівненщини.

Зокрема, у Старобільську волонтери подарували офіцерам групи цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угруповання "Луганськ" автомобіль Volkswagen Transporter із рефрижераторним відсіком. До речі, це – вже шоста автівка, яку волонтери з Рівненщини безоплатно передали учасникам антитерористичної операції. Напередодні вони зв'язалися з офіцером відділу цивільно-військового співробітництва оперативного командування "Захід" підполковником Андрієм Рисюком і дізналися, що саме такий транспорт потрібен для перевезення "вантажу-200".

Подарований автомобіль вже високо оцінили офіцери штабу ОТУ "Луганськ". На їхню думку, за допомогою цього спеціалізованого транспорту нашим "сімікам" буде легше знаходити та повертати загиблих українських героїв додому для поховання зі всіма почестями.

За словами старшого волонтерського "десанту" Миколи Сальчука, наступного разу вони приїдуть до Луганщини вже з конкретними пропозиціями щодо налагодження співпраці між двома регіонами України.

Дмитро Горбунов.
Із зони АТО.

Українські миротворці відзначили Великдень

Цьогорічне Воскресіння Христове для особового складу 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН у ДР Конго пройшло в урочистій і одночасно робочій обстановці. Поряд зі святковими заходами екіпажі вертольотів виконували планові завдання Місії ООН, а частина військовослужбовців загону забезпечувала польоти.

І все ж, одночасно з польотами у таборі національного контингенту Великдень зустріли за всіма українськими традиціями.

- Підготовка до Воскресіння Христового в нас розпочалася майже за тиждень до свята. Кухарі нашпиговували і закопчували ковбаси, запікали м'ясо. Після традиційної молитви ми розпочали випікати паски, фарбувати писанки. Оздоблення для пасок ми привезли з України, а ось рецепти приготування м'яса та ковбас кожен пропонував свої, після короткого обговорення вибрали найкращі. Що згодом і підтвердили наші військові. Крім того, кухарі приготували салати, рибу і навіть піцу. Також на столи ми додали фрукти, – розповідає начальник продовольчої та речової служби загону майор Олег Леонов.

На Великдень у їдальні загону Пасхальний сніданок окропили святою водою, а командир загону льотчик першого класу полковник Олександр Венгер привітав контингент зі святом та нагадав про необхідність дотримання християнських цінностей у повсякденному житті.

Анатолій Стельмах.
ДР Конго.

Свято навіть на війні – свято

Моя пам'ять через десятки років зберегла розповіді мого діда-фронтовика про жахи Другої світової війни, про криваві бої та втрати побратимів, про важкий шлях до такої бажаної Перемоги. І серед них – спогади про те, що допомогло вижити йому під зливами ворожого вогню. При цьому він обережно показував мені пожовклі від часу солдатські листи-трикутники, що надсилав з фронту своїй дружині – моїй бабусі та дітлахам, молодшим з яких був мій тато. А ще – з особливим почуттям давав роздивитись мені кілька листів з домівки і на його адресу, що дивом збереглись на тій війні і зустріли Перемогу разом із командиром розвідувальної роти старшим лейтенантом Дмитром Єгоровичем Лазарєвим у Відні. На все життя я запам'ятав тоді його слова: "Віра у перемогу була сильнішою за смерть. Але міцніше броні для кожного з нас була підтримка нашими рідними та близькими, усім народом..."

Я недарма згадав слова мого діда саме сьогодні, коли Україна мужньо протистоїть російській агресії та виборює своє право на цілісність та суверенітет. Адже через роки випробувань та злами стереотипів ми зберегли головні моральні та загальнолюдські цінності, які є для кожного захисника України тим самим оберегом та джерелом сили у жорстокій битві з ворожою силою. І ніякими пропагандистськими московитськими внедуваннями ми не занапастили величі духу українського народу, який віддає героям свою повагу, любов і надихає на перемогу щирою та посильною допомогою. Прикладів тому – тисячі, і одні з найяскравіших, коли на передову приходять листівки з рідної домівки.

Ця кореспонденція була незабутньою, адже її доправили на передову група цивільно-військового співробітництва ОТУ "Маріуполь" напередодні Пасхальних свят. Разом з домашніми пасками та смаколиками свої малюнки та порobки, листівки-поздоровлення бійцям надіслали учні 61-ї Київської загальноосвітньої школи, Полтавської школи "Юний європеєць" та Запорізької музичної школи №9. Невелика зала місцевого будинку культури наче розквітла усіма кольорами райдуги та наповнилась тим самим теплом дитячих сердець, яке вони за сотні кілометрів від війни дарували воїнам-захисникам. І треба було лише бачити вологі суворі чоловічі очі, щоб відчути усю силу та щирість взаємних почуттів у ці хвилини.

"… Ви сьогодні далеко від рідних домівок та звичних мирних справ, - написала у своєму посланні Олеся Бойко, - але ми віримо у вашу мужність, силу та самовідданість. Нехай Віра, Надія і Любов завжди будуть з вами. Нехай Бог допомагає вам у вашій святій справі. Перемагайте і повертайтесь додому живими!" Саме такою позитивною енергетикою були наповнені усі ці листівки-листівки. А командир підрозділу "Вітер", дякуючи за щирі подарунки відзначив:

– Саме заради них, нашого майбутнього, ми сьогодні стоїмо віч-на-віч зі смертю, саме заради світлого майбутнього та гідного життя в оновленій державі боронимо від російських загарбників та їхніх посіпак українську землю. І не буде у нас іншого шляху, крім шляху до перемоги."

Та не тільки військовослужбовці відчули смак святкового настрою у ці дні. Офіцери-"сіміки" відвідали також школи та дитячі садочки селищ Новоселівка, Гранітне та Старогнатівка, куди разом з волонтерською організацією " Допомога Армії України в Києві" доправили дитячі іграшки, відеотехніку та різноманітне канцелярське приладдя.

Радо зустрічали виїзну групу підрозділу також і у селищі Новогригорівка. Військовики супроводили приїзд медичного працівника, перукаря та представників духовенства. З огляду на те, що селище тривалий час знаходиться без соціально-побутового забезпечення, святкові продовольчі набори, кваліфіковане медичне обстеження та надання безкоштовних перукарських послуг значно сприяли зміцненню іміджу Збройних Сил України та стали реальним покажчиком того, що українська влада не залишає своїх громадян без уваги.

На превеликий жаль, навіть у світлі Пасхальні свята пропутінські нелюди знехтували режимом тиші, демонструючи своє псевдохристиянскне єство та гнилу сутність московських "духовних скреп". Але усе ж у ці дні ми отримали суттєву моральну перемогу над ворогом і продемонстрували свою непохитність віри та відданості Батьківщині та її народу.

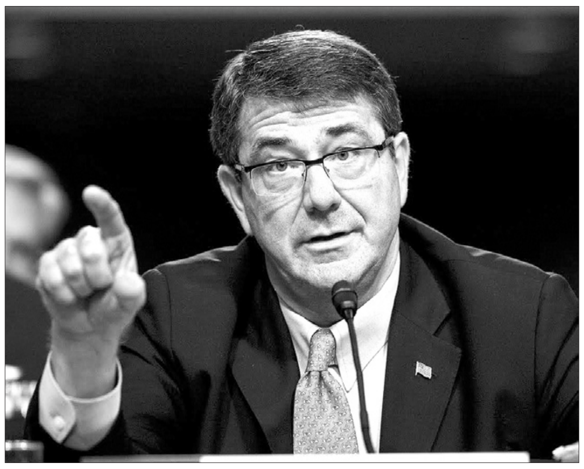
Володимир Мирний.
м. Маріуполь.
Фото автора.

С-300 заступили на бойове чергування в Білорусі

На початку травня на бойове чергування з охорони Державного кордону Республіки Білорусь в повітряному просторі заступив зенітний ракетний дивізіон 377-го зенітного ракетного полку, що у Полоцьку, на озброєння якого нещодавно надійшов зенітний ракетний комплекс С-300.

Комплекси надійшли із Росії в рамках військово-технічного співробітництва між країнами для вдосконалення Єдиної регіональної системи протиповітряної оборони. Напередодні білоруські військові пройшли процес поетапного перенавчання та виконали бойові пуски ракет на полігоні у Російській Федерації.

Пентагон представив стратегію стримування Росії

Міністр оборони США Ештон Картер представив стратегію стримування Росії, яку він звинуватив у намірі зруйнувати міжнародний порядок, порушенні суверенітету сусідніх країн, "підливанні бензину у вогонь" громадянської війни в Сирії і "брязканні ядерною зброєю". Стратегія була представлена у комітеті Сенату з асигнувань, який розглядає пропозиції міністерства оборони з питань бюджету на наступний фінансовий рік.

Під час виступу Ештон Картер підкреслив, що у Європі Росія продовжує порушувати суверенітет України, Грузії і Молдови, активно намагається залякати сусідів у країнах Балтії. У Сирії Росія "підливає бензин у вогонь громадянської війни, підживлюючи той самий екстремізм, якому, за заявами Росії, вона протистоїть". На морі, в повітрі, космосі і кіберпросторі Росія кидає виклик міжнародним нормам, заявив глава Пентагону. При цьому, і це найбільше турбує Пентагон, Москва продовжує "брязкати" ядерною зброєю, що викликає питання з приводу прихильності російських лідерів стратегічній стабільності, поваги до існуючих норм, які забороняють використання ядерної зброї як засобу будь-якого тиску.

Водночас Картер підкреслив, що Пентагон не намагається зробити з Росії ворога, однак наголосив, що США відстоюватимуть власні інтереси, інтереси союзників та захищатимуть усталений міжнародний порядок. Відтак, запропонований проект бюджету передбачає збільшення оборонних витрат США в Європі більш ніж в чотири рази - до 3,4 мільярда доларів в 2017 фінансовому році. Ці кошти передбачається витратити на попереднє розміщення військового обладнання в Європі і розміщення в регіоні трьох бригад, що перебувають в стані бойової готовності, в тому числі однієї бронетанкової.

– З огляду на ведення Росією гібридної війни, прикладом якої стала поява "зелених чоловічків" в Україні, бюджетом передбачено збільшення присутності американських сил спеціальних операцій на ротаційній основі для проведення навчань в Європі, – додав Картер.

Європа продовжує будувати мури

Вслід за стартом українського проекту "Стіна" й початком будівництва аналогічного муру в Латвії, рішення про будівництво стіни на кордоні з Росією ухвалили в Норвегії. Про це повідомляє інформаційне агентство ВВС із посиланням на міністерство юстиції та громадської безпеки країни. Відповідно до повідомлення прес-служби міністерства, офіційна мета цього будівництва – введення нових заходів безпеки на пропускному пункті Стурскуг на російсько-норвезькому кордоні та демонстрація серйозності намірів країни щодо дотримання домовленостей в рамках Шенгенської угоди.

Передбачається, що паркан буде висотою близько 3,5 метрів. Поки що йдеться про зведення невеликої ділянки на прилеглій території до пропускного пункту Стурскуг. Звести стіну на кордоні попросили у поліції району Фіннмарк, що межує з Росією. Там побоюються, що наплив біженців до країни може вийти з-під контролю, як це сталося минулої осені, коли в країну потрапляли біженці через кордон з Росією.

Варто зазначити, що мур на кордоні з Росією збирається зводити і Естонія. Гроші з бюджету країни для нього виділено вже в цьому році. Загальна вартість будівництва високотехнологічного кордону орієнтовно перевищить 70 млн євро. Будівництво планують завершити до 100-річчя Естонської республіки, яке відзначатиметься наступного року. Загалом, до цього часу естонці мають побудувати та обладнати близько 90 км спільного із Росією кордону.

Abrams прибули до Грузії

Пентагон відправив до Грузії танки Abrams і бойові машини піхоти Bradley для участі в спільних навчаннях "Партнерство високого рівня". Про це повідомила прес-служба Міноборони Грузії. Маневри почалися цього тижня та триватимуть до кінця місяця на військовій базі Вазіані. Загалом у них візьмуть участь близько 1300 військовослужбовців Грузії, США та Великобританії.

Навчання "Партнерство високого рівня" проводяться вдруге. Вперше вони пройшли в травні 2015 року. З боку США в них брала участь механізована рота 1-ї бригадної тактичної групи із складу 3-ї піхотної дивізії, яка є частиною контингенту США в Об'єднаних силах швидкого реагування НАТО. Також в маневрах брала участь піхотна рота 173-ї повітрянодесантної бригади.

Міністерство закордонних справ Росії, як і очікувалось, вже назвало ці маневри провокацією та "освоєнням" НАТО території Грузії. "Розглядаємо настільки послідовне "освоєння" натовськими військовими грузинської території як провокаційний крок, націлений на свідоме розгойдування військово-політичної обстановки в Закавказькому регіоні. Неабиякою мірою цьому сприяє і відверте потурання Вашингтоном і його союзниками реваншистських устремлінь Тбілісі", - йдеться в коментарі МЗС.

У Литві стартували міжнародні навчання

Міжнародні навчання протитанкових підрозділів "Мисливець-2016" розпочалися цього тижня на полігоні Пабраде у Литві. Понад 1,2 тисячі військових з Литви, США, Канади, Латвії, Польщі та Німеччини протягом двох тижнів навчатимуться знищувати бронетанкову техніку та інші цілі ворога. Про це повідомляє прес-служба Міноборони Литви.

В рамках бойових стрільб застосовуватимуться протитанкові ракетні системи Javelin, Milan, Spike, TOW, протитанкові гранатомети Carl Gustaf, Panzerfaust 3, M-72 і AT-4 та протитанкові безвідкатні гармати PV1110. Крім того, будуть використані зенітні гармати L-70, автоматичні гранатомети GMG, кулемети M2HB і легка стрілецька зброя. Маневри мають відбуватися у три етапи: теоретичний, практичний та вогневий.

Як зазначено у повідомленні оборонного відомства, цього року навчання перейшли до вищого ступеня складності – протитанкові підрозділи діятимуть та виконуватимуть стрільби спільно з іншими силами сухопутних військ за підтримки вогню артилерії. У нинішніх протитанкових маневрах задіяно втричі більше військовослужбовців ніж минулоріч. Вперше в них беруть участь військові з Канади, Польщі та Німеччини.

Німеччина збільшує військо вперше після Холодної війни

Німецькі експерти стверджують, що ще кілька років тому питання збільшення чисельності Збройних сил Німеччини навіть не розглядалося б. Зараз, з постійним зростанням російської загрози, громадськість готова до того, аби країна відігравала більш значну роль не лише у політичному й економічному, а й військовому відношенні та витрачала більше грошей на військові потреби. Першими про необхідність збільшення чисельності Бундесверу заговорили у союзі військовослужбовців Німеччини лише кілька тижнів тому, а вже цього тижня Міністр оборони ФРН Урсула фон дер Ляйен оголосила про плановане розширення кадрового складу бундесверу.

На думку німецького очільника Міноборони, це "необхідно з урахуванням поточного стану". За підрахунками міністерства, Бундесверу сьогодні бракує понад 14 тисяч військовослужбовців та 4 тисяч осіб працівників. Однак найближчим часом Бундесвер збільшиться лише лише на сім тисяч осіб.

З часів Холодної війни загальна чисельність збройних сил країни скоротилася з 585 тисяч під час об'єднання в 1990 році до 177 тисяч. На сьогодні верхня межа чисельності військовослужбовців, встановлена п'ять років тому, складає 185 000 осіб. Відтак, нинішнє збільшення є першим за останні чверть століття. Разом із кількісним зростанням війська поступово збільшуються й щорічні витрати на оборону: якщо сьогодні фінансування Бундесверу коливається на рівні 34,3 мільярда євро, то вже до 2020 року ця цифра зросте до майже сорока мільярдів.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

SpaceX знову успішно посадила перший ступінь Falcon 9

Компанія SpaceX вдруге поспіль успішно посадила перший ступінь ракети-носія Falcon 9 на плавучу платформу в Атлантичному океані. Старт ракети-носія відбувся 6 травня. Ракета вивела на орбіту супутник JCSAT-14 японського телекомунікаційного оператора SKY Perfect JSAT Group. 5 травня, напередодні, штормова погода на узбережжі штату Флорида змусила фахівців компанії SpaceX відкласти пуск.

Творці ракети-носія – компанія SpaceX – перед її запуском повідомили, що мають намір зробити чергову спробу посадки її першого ступеня на платформу в океані під назвою Of Course I Still Love You.

Сам Ілон Маск підкреслив, що через високу швидкість ракети на цей раз її успішна посадка малоймовірна. Проте "приземлення" на платформу першого ступеня Falcon 9 все-таки було здійснено.

SpaceX зараз відпрацьовує технологію збереження першого ступеня ракети-носія для подальших запусків з метою здешевлення космічних польотів. У грудні 2015 року SpaceX вдалося зробити успішну вертикальну посадку першого ступеня на космодром, але попередні посадки на плавучу платформу були невдалими.

Космічний апарат JCSAt-14 масою близько 5 тонн виготовлений американською компанією Space Systems/Loral на замовлення японського оператора зв'язку SKY Perfect JSAT Group. Він призначений для передачі телевізійного та інтернет-сигналу на територію низки азіатських країн, а також частково Австралії і Росії. Розрахований на 15 років експлуатації. Замінить один із застарілих апаратів сімейства JCSAT японської корпорації, що є одним з найбільших супутникових операторів на азіатському ринку.

NASA планує запустити ракети для вивчення сонячної корони

Американські фахівці планують здійснити запуск двох зондових ракет, які допоможуть розгадати деякі загадки нашої Сонячної системи. Як повідомило космічне відомство США NASA, обидва проекти спрямовані на вивчення сонячної корони і магнітосфери Землі. Вони намічені на 2018 рік.

За інформацією NASA, вони повинні дати відповіді на питання, чому температура в короні Сонця в тисячу разів вища, ніж на його видимій поверхні і яким чином атоми кисню долають сили тяжіння Землі і відлітають з її атмосфери в магнітосферу, а потім у відкритий космос. Дослідження в цих цілях тривають вже не перший рік, але на цей раз в обох наукових місіях будуть використані нові, вдосконалені прилади.

Перший проект передбачає 15-хвилинний політ зондової ракети, оснащеної рентгенівським спектрометром для спостережень за наноспалахами – невеликими викидами енергії – на Сонце. Про це повідомив один з керівників проекту Стівен Крісті, який працює в Центрі космічних польотів імені Годдарда в Грінбелті (штат Меріленд). Пуск буде здійснений з військового ракетного полігона Уайт-Сендз в штаті Нью-Мексико.

"Теоретично наноспалахи перетворюють енергію електромагнітного поля в кінетичну і теплову енергію, і є всі підстави вважати, що саме завдяки їм температура в сонячній короні піднімається до мільйонів градусів, - пояснив експерт. - Відповідно до теорії, ці маленькі викиди енергії відбуваються безперервно, і нам треба виявити їх сліди". Крісті впевнений, що рентгенівський спектрометр - ідеальний прилад для вирішення цього завдання.

Крім того, вчені сподіваються, що цей проект допоможе краще зрозуміти природу сильних спалахів на Сонці, сонячного вітру і магнітних бур. Вважається, що ці явища заважають роботі космічних апаратів на низькій навколоземній орбіті, а також ліній електропередачі, систем глобального позиціонування і приладів радіозв'язку, в тому числі авіалайнерів.

Як повідомило NASA, мета другого проекту - вивчення потоку іонів кисню з верхніх шарів атмосфери в магнітосферу Землі. "Це відбувається в результаті періодичних викидів заряджених атомів речовини і впливає на "космічну погоду" в ближньому навколоземному просторі, де знаходяться, зокрема, супутники зв'язку", – зазначив астрофізик Дуг Роуланд з Центру імені Годдарда. За його словами, феномен буде досліджений за допомогою зондової ракети, оснащеної п'ятьма різними науковими приладами. На замовлення NASA вона буде запущена з норвезького ракетного полігону на Шпіцбергені.

Public Domain
NASA TECHNOLOGIES

Понад 50 запатентованих технологій стали доступними громадськості

Американське управління з повітроплавання і дослідження космічного простору (НАСА) передало в публічне користування 56 технологій, які раніше були захищені патентами відомства. Цей крок був прийнятий для допомоги приватному бізнесу в сфері розвитку технологій.

"Опублікувавши цю колекцію (технологій) для публічного користування, ми хочемо надихнути підприємців на застосування нових шляхів запуску серійного виробництва і отримання прибутку з технологій НАСА", – йдеться в прес-релізі, опублікованому на сайті управління.

Відзначається, що передача даних в публічне користування є продовженням традиції НАСА ділитися результатами своїх досліджень і розробок з громадським сектором, що може сприятливо позначитися на розвитку економіки і поліпшення якості життя жителів країни.

Серед опублікованих патентів на сьогодні є цікавими: технологія для зменшення небезпечного газу, який формується в результаті життя і роботи людей в космосі; методи контролю повітряних потоків навколо космічного судна під час польоту з надзвуковою швидкістю; винаходи, пов'язані з системою впорскування пального, соплом ракетного двигуна і компонентами ракетного палива, які дозволять запустити нове покоління комерційних космічних суден.

Індія успішно запустила сьомий супутник навігаційної системи IRNSS

Індія здійснила запуск сьомого, останнього супутника власної навігаційної системи IRNSS, повідомила Індійська організація космічних досліджень (ISRO).

Пуск ракети-носія PSLV-C33 із супутником IRNSS-1G був проведений з космодрому в космічному центрі імені Сатіша Дхавана на острові Шріхарікота (Бенгальська затока).

Система IRNSS призначена для того, щоб надавати з високою точністю навігаційні послуги користувачам у Індії і в регіонах на відстані до півтори тисячі кілометрів від її кордонів. Спочатку передбачалося розмістити в космосі всі супутники IRNSS протягом 2015 року.

Японія припиняє спроби відновити зв'язок із супутником ASTRO-H "Хітомі"

Японське аерокосмічне агентство JAXA офіційно оголосило, що супутник ASTRO-H "Хітомі" (в перекладі з японського "зіниця"), зв'язок з яким був втрачений в кінці березня, втратив обидві сонячні батареї, і подальші спроби відновити з ним зв'язок визнані безперспективними.

"Аналіз ситуації з відділенням від супутника його фрагментів, включаючи комп'ютерну симуляцію, підтвердив, що обидві панелі сонячних батарей відірвалися від супутника, адже були слабкою ланкою в конструкції. Після того, як стало очевидним відділення частин від супутника, на підставі одержуваних сигналів був зроблений висновок про можливість відновлення з ним зв'язку. Однак частоту сигналу технічно важко пояснити, з чого закономірно зробити висновок, що сигнали не належать ASTRO-H "Хітомі". Ми дійшли висновку, що спроби відновити функції супутника безперспективні", - йдеться в прес-релізі агентства.

Китайська ракета-носій "Чанчжен-7" доставлена на пусковий майданчик

Нова китайська ракета-носій "Чанчжен-7" доставлена на пусковий майданчик на острові Хайнань. Про це передає агентство Синьхуа.

На початку березня член НПКРК і колишній секретар парткому Китайської академії технологій ракетобудування Лян Сяохун повідомив, що Китай планує провести в червні цього року запуск нової ракети-носія "Чанчжен-7".

Ракета-носій була доставлена на Хайнань з Тяньцзіня. Як заявив директор дослідного інституту технологій ракет-носіїв при Китайській корпорації аерокосмічної науки і техніки (CASC) Лі Хун, вченим знадобилося вісім років на створення середньорозмірної ракети-носія, здатної вивести на низьку навколоземну орбіту Землі до 13,5 тонни вантажу. За його словами, запуск буде проведений в кінці червня, проте точна дата, як і раніше, не називається.

У квітні помічник президента CASC Чень Сюечуань повідомив, що Китай протягом 13-ї п'ятирічки (2016-2020 роки) запустить в космос близько 150 ракет "Чанчжен". У планах Пекіна на поточний рік – тестові польоти, ракети-носія "Чанчжен-5", що розробляється в Китаї.

18 ТРАВНЯ – ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГЕНОЦИДУ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ

… І зійде кримське сонце!

18 травня – чорний день календаря для кожного представника кримськотатарського народу, а відтак – сумна дата й для кожного громадянина України, адже Крим і Україна – нероздільні. Саме 18 травня 1944 року звинувачений у співпраці з німецькими окупантами цілий народ був примусово виселений з рідної землі й депортований за наказом Кремля до Узбекистану, Казахстану, на Урал та в інші далекі від Криму регіони Росії. Звичайно, виселені були не всі, адже понад 60 тисяч кримців, як називають самі себе представники цього древнього народу, боролися з ворогом на фронтах Великої Вітчизняної війни, а тисячі кримських татар були просто потрібні владі, адже виконували в тилу стратегічно важливі завдання. Решта ж, майже 200 тисяч осіб, були депортовані. Про трагічну долю кримськотатарського народу ми сьогодні розповімо на прикладі великої сім'ї одного з наших читачів, аби крізь призму однієї родини, члени якої як були депортовані, так і знаходилися в інших місцях далеко від історичної батьківщини, можна було уявити бодай приблизну картину того, що відбувалося 72 роки тому із кримцями.

П'ятдесятидворічний кримськотатарський активіст та правозахисник Недім Велілаєв походить, як і будь-який пересічний кримець, з великої та дружньої родини. Його батьки ще молодими людьми були депортовані до Узбекистану, тож народився він у славнозвісному Андижані. Його батьки, Сеїтабла та Айше Велілаєви були активними учасниками національного руху кримських татар, тож виховувався хлопець, як і решта з восьми дітей подружжя, у дусі патріотизму й любові до Криму та свого народу. З юних років він допомагав батькам розповсюджувати інформаційні листи, допомагав також і в охороні підпільних зібрань активістів на конспіративних квартирах від міліції та чекістів. Та, зростаючи, він бачив навколо себе не лише патріотів і не просто активістів – йому пощастило спілкуватися з найкращими синами кримськотатарського народу, деякі з яких, до того ж, були його родичами. Серед останніх – вчені у галузі авіакосмічного та суднобудування, всесоюзно відомі конструктори авіакосмічної та корабельної техніки. Це – заслужений машинобудівник РРФСР, член Спілки письменників Криму, професор Якуб Бекіров, який до своїх останніх днів був науковим консультантом авіакосмічного холдингу – науково-виробничого об'єднання "Родина" (м. Москва), та родоначальник компресорів морських газотурбінних двигунів, колишній начальник конструкторського відділу компресорів науково-виробничого комплексу газотурбобудування "Зоря" – "Машпроект"(м. Миколаїв), лауреат Державної премії СРСР Шевкет Батирєв. Обидва вчені – двоюрідні брати матері Недіма Аблайовича, Айше Велілаєвої. Обидва, до речі, випускники авіаційного інституту.

Майбутнім вченим поталанило не бути депортованими, як майже всі їхні рідні, близькі та знайомі, адже на момент депортації кримськотатарського народу вони довели свою необхідність для військово-промислового комплексу СРСР, що стрімко розвивався на фоні перелому у Другій світовій війні та нарощення темпів виробництва. Сталося так, що перед війною, у 1940 році, двоюрідні брати й однокласники Якуб Бекіров та Шевкет Батирєв із похвальними листами (золотих медалей на той час не було) закінчили кримськотатарську зразкову школу, та вступили на моторобудівний факультет Казанського авіаційного інституту. Незважаючи на складні навчальні дисципліни й викладання російською мовою, перший курс брати закінчили на "відмінно", але розпочалася війна, і група студентів була відправлена працювати на моторобудівний завод №16, що виробляв двигуни для пікіруючих бомбардувальників Пе-2.

Майже рік брати працювали на заводі – по 12 годин на добу, а згодом – і зовсім жили у цеху. А у травні 1942 року разом із групою сокурсників вони добровольцями вступили до лав Червоної армії. Проте на фронт, як очікували, вони не потрапили. Натомість студентів відправили на навчання на Алтай, до Рубцовського військово-піхотного училища. Там вони навчалися на 6-місячних курсах лейтенантів. Але коли навчання вже було позаду, вище керівництво прийняло рішення про повернення студентів-авіаторів на навчання до інституту, що, власне, і вирішило подальшу долю братів, хоча їхні шляхи у науці згодом і розійшлися.

Якубу Бекірову долею судилося зустріти у сумнозвісних "шарашкиних конторах" НКВС таких світочів ракетно-космічної галузі, як Сергій Корольов, Валентин Глушко, професор Григорій Жирицький та багато інших, які й стали його наставниками. Після закінчення з відзнакою інституту він був залишений в альма-матер на посаді старшого інженера кафедри ракетних двигунів. А за декілька років молодий вчений був переведений до ДКБ "Родина" – дослідного конструкторського бюро союзного значення у Москві. Спочатку він працював там головним технологом, а потім протягом довгих 30 років обіймав посаду головного інженера. Це підприємство було одним із основних розробників систем управління найновіших літаків за технічними завданнями таких видатних авіаційних конструкторів, як Туполєв, Іллюшин, Сухой, Мікоян, Антонов та інші. Професор Якуб Бекіров був активним учасником створення ракетно-космічних систем, у тому числі всесвітньо відомого ракетоносія "Протон" та орбітального корабля-ракетоплана багаторазової транспортної космічної системи "Буран". Саме цим ДКБ було розроблено й виготовлено системи управління для надзвукового пасажирського літака Ту-144, широкофюзеляжних літаків Іл-96, надважких Ан-124 "Руслан" та Ан-225 "Мрія".

За розробку й успішну льотну експлуатацію цих та інших літаків професор Якуб Бекіров був удостоєний почесного звання "Заслужений машинобудівник РРФСР" та нагороджений декількома орденами й медалями.

Видатний конструктор ракетно-космічної техніки Якуб Бекіров майже до останніх днів життя працював науковим консультантом у рідному колективі, часто бував на історичній батьківщині, в Криму, в тому числі – і в новому столітті, гостював разом із своїм вченим братом у племінника Недіма. У Вічність вчений пішов у квітні 2014 року – на 92-му році життя.

Шевкет Батирєв після закінчення КАІ також залишився у Казані – він став інженером-конструктором у компресійному відділі ДКБ-16 – на Казанському моторобудівному заводі. Робота молодого фахівця полягала у розробці компресора одного з перших радянських авіаційних газотурбінних двигунів з вільною силовою турбіною для приводу повітряного гвинта. А через 7 років, у 1954-му, у складі групи інженерних спеціалістів був відправлений до України, на військовий завод у Миколаєві. Тут він працював начальником конструкторського відділу зі створення корабельних газотурбінних двигунів для військово-морського флоту. Він особисто розробляв конструкцію одного з перших у СРСР двокаскадного газогенератора всережимного морського газотурбінного двигуна М2.

Особливим періодом у роботі конструктора стало керівництво відділом замкнених циклів. Це був унікальний досвід проектування газотурбінного двигуна, що працював на інертному газі з атомним реактором замість класичної камери згоряння. У рамках цієї роботи очолюваний ним відділ співпрацював із підприємствами та науково-дослідними інститутами, які займалися атомною тематикою.

За створення високоекономічних двигунів у 1974 році Шевкет Батирєв був удостоєний Державної премії СРСР, а також нагороджений рядом урядових орденів та медалей.

Не залишив конструктор рідний завод і після виходу на заслужений відпочинок – він працював на підприємстві до 80 років – загалом 55 років. Всього ж видатний конструктор прожив 90 років, пішовши з життя у жовтні 2013-го.

Племінник двох видатних конструкторів також спочатку пішов по життю їхнім шляхом, вступивши до авіаційного інституту. Проте доля склалася так, що вуз Недім Велілаєв залишив. А потім була служба у повітрянодесантних військах та війна в Афганістані…

Родині Велілаєвих поталанило менше, ніж двом вченим – батьки Недіма були депортовані і, власне, сім'ю створили вже на засланні, в Узбекистані. Важкий та страшний то був час. Майже половина виселених кримських татар не витримали умов та померли у вигнанні. Хоча основна частина депортованих були виселені з Криму у травні сорок четвертого, втім, цим депортація не закінчилася. Попри на те, що понад 60 тисяч кримських татар воювало, а 36 тисяч із них загинуло (більше, ніж кожен другий!), якщо Сталін уже вирішив звинувачувати цілий народ у колабораціонізмі, назад шляху не було. Й тисячі солдатів та офіцерів, які з перемогою поверталися з війни, також відправлялися у заслання.

Поодинокі спроби повернення кримців на рідну землю почали робитися в середині шістдесятих років. Але багато тих, хто повернувся, переслідувалися у кримінальному порядку. Масово ж кримські татари почали приїжджати назад до Криму в 1989 році.

За рік до цього, у 1988-му, у Сімферополь повернулася і сім'я Велілаєвих – батьки, п'ять сестер і два брати (найстарший брат помер у вигнанні в ранньому дитинстві). Приїхавши на землю своїх предків, Недім Велілаєв був уже далеко не тим хлопчаком, який розповсюджував листівки й чатував під час зібрань активістів національного руху. На той час йому вже минуло двадцять п'ять, за плечима були Афганська війна, вища освіта та вже неабиякий життєвий досвід.

На рідній кримській землі Недім опинився у перших рядах борців за відновлення прав кримськотатарського народу та його облаштування на своїй історичній батьківщині. Власним коштом молодий кримець прибрав 20 гектарів звалища, створивши на його місці селище Мирний-1 Сімферопольського району. Двічі народ обирав його депутатом сільської ради, він був головою комісії, вирішував земельні та усі побутові питання земляків, провів до Мирного воду, світло, газ.

Та не всім були до вподоби діяльність та активність Недіма Аблайовича. Його чесність та принциповість декому не припали до душі. Почалися погрози, а за ними – й напади. Проте навички десантника-афганця щоразу брали верх над бандитами. І тоді активіста вирішили фізично знищити. На нього було здійснено два замахи: перший раз у Недіма стріляли, а потім підстроїли автомобільну аварію. Після аварії з понівеченої машини бандити забрали теку з документами, а травмованого кримця добивали улюбленою зброєю бандитів – бейсбольними битами. Та афганець вижив! Майже півтора року він боровся за життя на лікарняному ліжку й переміг. Ще два роки після цього Недім Аблайович наново вчився ходити, говорити, писати…

Невдовзі Недім Велілаєв був знову у строю. З подвійною енергією він повернувся до справ, продовжив депутатську діяльність, почав писати статті й книги. Його вчинки стали прикладом незламності духу кримськотатарського народу, а земляки визнали, що такі, як він, є золотим резервом нації.

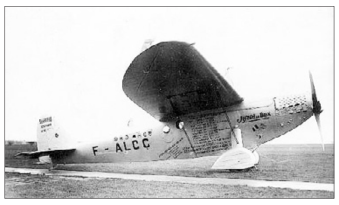
Та прийшов рік 2014-й, і на благословенну кримську землю ступила біда. Рівно через 60 років після депортації, також навесні і, знову ж таки, з Кремля! Сусідня Росія анексувала Крим, поправши тим самим Будапештський меморандум та усі принципи моралі й добросусідства. Недім Аблайович із дружиною та синами, один із яких, до речі, не так давно проходив строкову військову службу у Вінниці, в окремій базі забезпечення Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, залишилися на Батьківщині. Та жити стає дедалі важче. Розуміючи нерівність сил, поділяючи цивілізовані й демократичні погляди на життя та його устрій, Недім Аблайович не виступає проти окупаційної влади, але й на співпрацю з нею не йде. Що, очевидно, дуже дратує окупантів та їхніх поплічників із числа кримчан…

Так і живе в анексованому нині Криму велика й дружня сім'я Велілаєвих – кримських татар, старшому поколінню яких судилося народитися на чужині, повернутися вже дорослими на Батьківщину й тепер заново переживати переслідування… Та вони не втрачають надії на те, що ще зійде яскраве кримське сонце, і корінний народ півострова житиме щасливо. А інакше й бути не може!

Олексій Тригуб.
"Крила України".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

16 – 23 травня

16 травня 1930 р. *перший політ здійснив рекордний літак фірми Bleriot Bl-110 Joseph Le Brix. У 1929 році Міністерство авіації Франції запропонувало трьом французьким фірмам побудувати літаки для встановлення рекорду дальності польоту. Першою на цю пропозицію відгукнулася фірма “Bleriot”, яка створила літак Bleriot 110 - машину суцільнодерев’яної конструкції, що більше нагадувала планер. 6000 л пального можна було розмістити на борту в 10 баках - шість в крилі і чотири в фюзеляжі.*

16 травня 1953 р. *відбувся перший політ серійного британського винищувача-бомбардувальника Hawker Siddeley “Hunter” F.Mk 1.*

17 травня 1916 р. *у Великобританії піднялася в повітря зчіпка літаків - літаючий човен “Baby” і винищувач “Bristol Scout” з від’єднанням в повітрі.*

18 травня 1941 р. *відбувся перший політ дослідного літака “103У” (Ту-2) з двигунами АМ-37.*

18 травня 1951 р. *перший політ здійснив прототип бомбардувальника Vickers Valiant WB210. Перебував на озброєнні Королівських ВПС в 1955-1965 роках. Всього побудовано 107 одиниць. У 1956 році літаки цього типу застосовувалися в Суецькій війні.*

18 травня 1965 р. *відбувся перший політ палубного варіанта багатоцільового винищувача-бомбардувальника F-111B.*

19 травня 1943 р. *перший політ здійснив американський бомбардувальник Lockheed Vega XB-38.*

19 травня 1971 р. *відбувся старт АМС “Марс-2”, першої в СРСР і світі успішно запущеної на Марс багатотонної АМС. Маса - 4650 кг.*

20 травня 1951 р. *перший політ здійснив нідерландський двомісний навчальний реактивний літак Fokker S.14 Machtrainer. Суцільнометалевий низькоплан був розроблений і випускався авіабудівною компанією “Фоккер” для королівських військово-повітряних сил Нідерландів. Це був перший реактивний літак, випущений компанією “Фоккер”, так само це був один з перших реактивних навчальних літаків у світі.*

20 травня 1960 р. *відбувся перший політ спортивного реактивного літака Як-30.*

21 травня 1931 р. *здійснив перший політ пасажирський транспортний літак Dewoitine D.30 (Франція).*

21 травня 1969 р. *відбувся перший політ транспортного літака Ан-26, екіпаж Ю.М.Кетова.*

22 травня 1908 р. *брати Райти отримали патент на свій літальний апарат.*

22 травня 1941 р. *відбувся перший політ навчально-тренувального літака Г-28 “Кречет”.*

23 травня 1928 р. *відбувся старт дирижабля “Італія” з У.Нобіле до Північного полюса.*

23 травня 1953 р. *перший політ здійснив американський одномісний одномоторний надзвуковий винищувач, винищувач-перехоплювач з крилом прямої стріловидності, винищувач-бомбардувальник, літак-розвідник North American F-100 Super Sabre. Перший американський серійний надзвуковий винищувач. Незважаючи на те, що перша модель з’явилася на початку 50-х років, всілякі поліпшені модифікації літака використовуються досі по всьому світу. За час свого існування цей багатоцільовий винищувач поставив безліч рекордів швидкості, тривалості та дальності польоту.*

Українська грація виграла все можливе “золото” турніру

Українська грація Анна Різатдінова виграла всі фінали у другий день міжнародних змагань у французькому Корбей-Ессоні.

Багаторазова медалістка чемпіонатів світу та Європи ще в перший день взяла медаль вищої проби в індивідуальному багатоборстві з сумою балів 74,165, після чого Різатдінову чекали ще чотири фінали - булави, обруч, стрічка і м’яч.

Конкуренток для українки не знайшлося, в результаті чого уродженка Сімферополя здобула ще чотири золотих медалі - у кожному з видів. Таким чином, на рахунку українки в Корбей-Ессоні - п’ять золотих нагород.

“Бронза” у фіналі Кубка світу з сучасного п’ятиборства

У фіналі Кубка світу з сучасного п’ятиборства, що проходив у м. Сарасота (США), в естафеті “бронзу” завоювала “змішана” пара працівник ЗС України Валерія Пермикіна та Павло Тимощенко з результатом 1478 очок.

Жіноча четвірка парна – у трійці кращих з академічного веслування

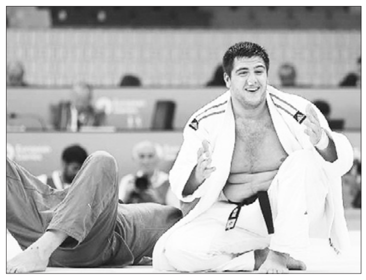
Українська жіноча четвірка парна посіла третє місце на чемпіонаті Європи з академічного веслування, що проходив у Бранденбурзі (Німеччина). Їхній результат – 07:21.120.

У складі української команди виступали: спортсменка Центрального спортивного клубу Збройних Сил України старший сержант Анастасія Коженкова, Дарина Верхогляд, Олена Буряк та Євгенія Німченко.

Яків Хаммо - переможець турніру “Grand Slam” в Баку

У Баку (Азербайджан) відбувся турнір серії “Великого шолома” з дзюдо. У чоловічому турнірі українці були представлені в трьох вагових категоріях, в жіночому - в двох.

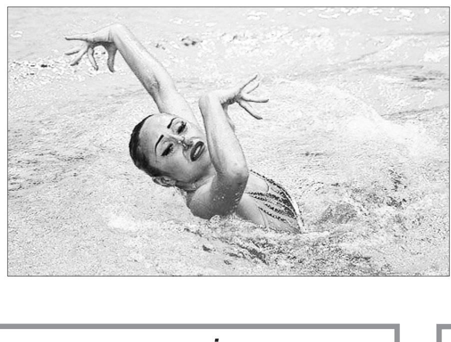

Лідер української збірної у ваговій категорії понад 100 кг Яків Хаммо завоював золото. На шляху до перемоги Яків виграв п’ять сутичок, здобувши по черзі перемогу над марокканцем Малі Ель Мехді, азербайджанцем Ушангі Кокаурі, бразильцями Рафаелем Сільвою і Давидом Маурою, а в фіналі взяв гору над голландцем Маєром Роєм.

Відзначимо, що змагання в Баку стали заключним стартом для українського чемпіона перед майбутніми Олімпійськими іграми в Ріо-де-Жанейро. Попереду у Якова Хаммо – три місяці підготовки до головної спортивної події чотириріччя.

Тріумф українців у Лондоні

На європейській першості з водних видів спорту, яка стартувала в Лондоні, в перший день змагань наша команда з синхронного плавання поповнила скарбничку збірної України першою нагородою.

У змаганнях команд в технічній програмі українські дівчата - Лоліта Ананасова, Анна Волошина, Дар’я Юшко, Олена Гречихіна, Анастасія Савчук, Ксенія Сидоренко, Катерина Садурська, Олександра Сабада, Ольга Золотарьова, Ольга Кондрашова посіли друге місце. “Срібний” результат наших русалоньок - 92.0844.

Окрім наших синхроністок, місце на п’єдесталі пошани посіли українські стрибуни у воду. Армійські спортсмени молодший лейтенант Юлія Прокопчук та сержант служби за контрактом Олександр Горшковозов вибороли “срібло”. У стрибках у воду серед змішаних команд цей тандем посів друге місце з результатом 396.40.

“Золото” у стрибках з метрового трампліна здобув сержант ЦСК ЗС України Ілля Кваша. Результат спортсмена - 439.70. Срібним призером став італієць Джованні Тоцці, програвши українцеві 25,4 бала. Бронза дісталася австрійцю Костянтину Блаха (402,55). Олег Колодій зайняв четверте місце з результатом 390,65 бала.

А от дует Ганна Красношлик/Влада Таценко став срібним призером в синхронних стрибках у воду з вишки, набравши в сумі за п’ять стрибків 278,01 бала. Лише 1,74 бала українки поступилися переможцям з Німеччини Марії Курьо і Мі Фан. Бронзу вибороли угорки Гьонгівер Вільо Кормош і Софія Райзингер, програвши українкам 3,27 бала.

Ще одним срібним призером стала Анна Волошина серед синхроністок в соло, отримавши в фіналі довільної програми 93,4 бала.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов’язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Стрілецька, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 8450 Зам. № 162218.
Перший редактор Сергій Свенцицький

У Києві відкрили зворушливий пам'ятник ветеранам

7 травня 2016 р. в київському Парку "Перемога" з'явився перший в Україні пам'ятник ветеранам Другої світової війни - "Люди Перемоги".

На відкритті пам'ятника були присутні прототипи збірного образу - Людей Перемоги - льотчик, Герой Радянського Союзу Іван Іванович Селіфонов і стрілець-радист Ганна Федорівна Коломейцева.

За словами ветеранів, яким вже за 90, ця подія для них дуже хвилююча.

Сюжет скульптури - зустріч двох ветеранів - чоловіка і жінки, повідомляють "Українські новини".

Ідея народилася в організаторів після виходу в минулому році книги-фотоальбому "Люди Перемоги", присвяченій річниці визволення Києва від німецько-фашистських загарбників.

Скульптурна композиція Олександра Моргацького встановлена ініціативною групою киян за підтримки Організації ветеранів України як пам'ять і вдячність всім, хто захищав Україну під час Другої світової війни.

"Пам'ятником я зачарована, і багато хто зачарований. Всі дивляться на нього, на мене і кажуть: "Як ти схожа! Це добре, тому що залишиться пам'ять моїм онукам, правнукам і праправнукам. Я не очікувала такого, відверто скажу. Коли ми прийшли до скульптора, я думала: "Хіба це можливо?" Але - можливо!", - каже Ганна Коломейцева.

Безправна людина		Величезний викопний ссавець	Німецький фізик					Виражена цифрою оцінка		Країна в Африці	Духовне звання
Перша радянська вантажівка											Шеф
								Країна в Латинській Америці			
Товар	Розмінна монета в Лаосі		Значне підвищення над місцевістю						Країна в Африці		Зменшення в результаті горіння
	Військовий підрозділ										
	Розмінна монета в Ізраїлі									Морська полярна качка	
					Місто в Афганістані	Муза поезії кохання					
	Вид чотирикутника		Річка в Англії						Річка у Франції	Благородний газ	
	Прибуток від грошей, даних у борг					Мешканець Близького Сходу					Міжнародний договір
		Плазун з твору про Маугли				Наставник, вихователь			Супутник Юпітера		
	Робоча шлюпка										Східна настільна гра
	Міцний спиртний напій								Кормова частина палуби корабля		
									Місто у Гвіані		
	Нота										
		Місто в Україні							Христос у Корані	Один із чотирьох мушкетерів	Південна вічнозелена рослина

Нове русло волонтерства – безкоштовні магазини

Чим довше триває війна в Україні, тим більше волонтерських ініціатив з'являється для допомоги бійцям АТО та їхнім сім'ям. Так, дніпропетровська волонтерка Марія Кузьмінська створила безкоштовний магазин для сімей важко поранених, загиблих та зниклих безвісти бійців АТО.

З початком війни дівчина волонтерила в благодійному фонді "Допомога Дніпра" в центрі для переселенців. Працювала в приміщенні фонду, потім в їхньому складському приміщенні.

– Дніпропетровськ - місто велике, люди несли все: від прального порошку до зубних щіток. Дуже багато приносили одягу, і я подумала, що можна було б допомагати не тільки переселенцям, а й родинам бійців, - розповідає Марія, в мирному житті – репетитор з англійської мови для дітей.

Спочатку дівчина робила адресні посилки сім'ям бійців АТО, але це вкрай складно, адже важко підібрати необхідні розміри. Тому започаткувала іншу ініціативу – відкрила невеличкий безкоштовний магазин, де родини загиблих бійців можуть вибрати собі та дітям все, що необхідно: одяг, взуття, іграшки або канцелярію.

Так, минулого року в будівлі колишнього трамвайного депо Дніпропетровська з'явився перший в Україні безкоштовний магазин для бійців АТО. Люди, які приносять речі, координуються через Фейсбук, надсилають навіть з-за кордону. Таким чином, майже сотня сімей з Дніпропетровська та області отримали допомогу.

– Бували такі сім'ї, коли дружина постійно знаходиться біля чоловіка в госпіталі, а діти – в родичів. Ми запрошували в магазин жінок, а вибрані речі відправляли їхнім дітям "Новою поштою". В нас не було лімітів, і можна набирати стільки, скільки підійде, тільки зимовий одяг в одному екземплярі, бо таких речей завжди обмаль. Іноді доводилося навіть вмовляти взяти будь-яку річ, адже видно, що підійшло б, а люди соромляться. З речей, які найнеобхідніші, – канцелярія, книги, іграшки та взуття для дітей, – розповідає Марія Кузьмінська.

Зараз дівчина займається оформленням документів на нове приміщення, яке, пройшовши конкурс, отримала в Дніпропетровську.

– Бійці віддали життя за наше мирне місто, а їхні родини опинилися в критичному стані. Тож хочеться зробити щось особливе для жінок, які залишилися без підтримки, – наголосила волонтерка.

Ярослава Зоріна. "Крила України".

Голлівудський актор Орландо Блум відвідав Донбас

Голлівудський актор Орландо Блум приїхав на Донбас як посол доброї волі ЮНІСЕФ та зробив справжній подарунок місцевим мешканцям. Артист побував у Святогорську, Слов'янську і Краматорську.

У Слов'янську актор завітав до школи №13, щоб особисто перевірити, як йдуть справи у місцевому навчальному закладі. У Святогорську Орландо побував у центрі допомоги біженцям, а у Краматорську відвідав місцеве арт-кафе "Фієста". За словами мешканців, останній рік фонд ЮНІСЕФ дуже сильно допомагає регіону. Багато шкіл отримали нові меблі, сантехніку.

Варто зазначити, що про візит зірки "Володаря кілець" і "Піратів Карибського моря" на український Донбас стало відомо лише після того, як в Інтернеті почали з'являтися фото зі знаменитим актором.

39-річний британський актор підтримує ЮНІСЕФ з 2007 року. Протягом 9-ти років як посаг він відвідав Непал, Боснію і Герцеговину, Росію, Ліберію, Македонію та ряд інших країн.

Крила України

Шановні читачі! Відтепер архів газети "Крила України" доступний для скачування у форматі PDF за наступним посиланням: http: www.ex.ua/100106630 або на сторінці у соцмережі Facebook: krula.com.ua